

ET

ET

ET

EUROOPA KOMISJON

Brüssel 16.3.2011
KOM(2011) 121 lõplik

2011/0058 (CNS)

Ettepanek:

NÕUKOGU DIREKTIIV

ettevõtte tulumaksu ühtse konsolideeritud maksustamisbaasi (CCCTB) kohta

{SEK(2011) 315 lõplik}

{SEK(2011) 316 lõplik}

SISUKORD

SELETUSKIRI.....	4
1. ETTEPANEKU TAUST	4
2. HUVITATUD ISIKUTEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED.....	6
3. ETTEPANEKU ÕIGUSLIK KÜLG.....	9
4. MÕJU EELARVELE.....	10
NÕUKOGU DIREKTIIV ettevõtte tulumaksu ühtse konsolideeritud maksustamisbaasi (CCCTB) kohta	11
I PEATÜKK REGULEERIMISALA	15
II PEATÜKK PÕHIKONTSEPTSIOONID	16
III PEATÜKK OTSUS KASUTADA KÄESOLEVA DIREKTIIVIGA ETTENÄHTUD SÜSTEEMI	20
IV PEATÜKK MAKSUSTAMISBAASI ARVUTAMINE	21
V PEATÜKK KAJASTAMISE AEG JA VÄÄRTUSTE MÄÄRAMINE	24
VI PEATÜKK PÕHIVARADE AMORTISATSIOON	29
VII PEATÜKK KAHJUMID.....	33
VIII PEATÜKK KÄESOLEVA DIREKTIIVIGA KEHTESTATUD SÜSTEEMIGA LIITUMINE JA SELLE KASUTAMISEST LOOBUMINE	33
IX PEATÜKK KONSOLIDEERIMINE	36
X PEATÜKK GRUPIGA LIITUMINE JA SELLEST LAHKUMINE.....	38
XI PEATÜKK MAJANDUSTEgevuse REORGANISEERIMINE.....	40
XII PEATÜKK ÄRITEHINGUD GRUPI JA MUUDE MAJANDUSÜKSUSTE VAHEL...	41
XIII PEATÜKK SEOTUD ETTEVÕTETE VAHELISED TEHINGUD	43
XIV PEATÜKK KURITARVITUSE VASTASED EESKIRJAD	44
XV PEATÜKK LÄBIPAISTVAD MAJANDUSÜKSUSED	46

XVI PEATÜKK KONSOLIDEERITUD MAKSUSTAMISBAASI JAOTAMINE.....	47
XVII PEATÜKK HALDAMINE JA MENETLUSED	53
XVIII PEATÜKK LÕPPSÄTTED	62
LISAD	65
I LISA	65
II LISA	68
III LISA	71
ETTEPANEKUTELE LISATAV FINANTSSSELGITUS	74

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

Ettevõtte tulumaksu ühtse konsolideeritud maksustamisbaasi (CCCTB) eesmärk on kõrvaldada mõned peamised majanduskasvu ohjeldavad maksusätted ühtsel turul. Ettevõtte tulumaksu käsitlevate ühtsete eeskirjade puudumisel tekitab riikide maksusüsteemide koostoimimine sageli üle- ja topeltnmaksustamist ning ettevõtetal tuleb seista silmitsi suure halduskoormuse ja maksuseaduste nõuete täitmise suurte kuludega. See tekitab olukorra, kus soov ELis investeerida väheneb, mis omakorda on vastuolus prioriteetidega, mis on kehtestatud teatisega „Euroopa 2020. aastal – Aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia”¹. Ettevõtte tulumaksu ühtne konsolideeritud maksustamisbaas on oluline algatus, et kõrvaldada seni veel püsivad takistused ühtse turu väljakujundamisel,² ning seda märgiti iga-aastases majanduskasvu analüüsis³ kui majanduskasvu suurendavat algatust, mis aitab soodustada majanduskasvu ja töökohtade loomist.

Kavandatud ühine lähenemisviis tagaks riiklike maksusüsteemide ühtsuse, kuid ei ühtlustaks maksumäärasid. Soodustada tuleks maksumäärade õiglast konkurentsi. Maksumäära erinevused võimaldavad säilitada maksukonkurentsi teatava taseme rahvusvahelisel turul ning määradel põhinev õiglane maksukonkurents on läbipaistvam ja võimaldab liikmesriikidel arvestada nii oma turu konkurentsivõimet kui ka eelarvelisi vajadusi oma maksumäärade kindlaksmääramisel.

CCCTB on kooskõlas maksusüsteemide ümbervaatomisega ning liikumisega majanduskasvu soodustava maksustamise ja keskkonnamaksete suunas, mida on toetatud Euroopa 2020. aasta strateegias. Ettepaneku põhieemärk on ühtse maksustamisbaasi kujundamine, mis toetaks teadus- ja arendustegevust. CCCTB kohaselt on kõik kulud seoses teadus- ja arendustegevusega mahaarvatavad. Selline lähenemisviis julgustab äriühinguid kasutama süsteemi, et jätkata investeringuid teadus- ja arendustegevusse. Kui majanduslik kahjum tuleb tasaarvestada piiriüleselt, peaks CCCTB kohane konsolideerimine ühtset maksustamisbaasi vähendama. Üldiselt kujutaks ühtne maksustamisbaas endast siiski ELi keskmist maksustamisbaasi, mis on laiem kui praegune, peamiselt võimaluse tõttu, mis on jäetud seoses varade amortiseerimisega.

Peamine takistus praegusel ühtsel turul on suured kulud siirdehindadega seotud formaalsuste järgimisel reaalturuväärtuse põhimõtte (*arm's length principle*) kohaldamisel. Lisaks see, kuidas tihedalt seotud grupid kalduvad oma tegevust korraldama, on näidanud, et tehingupõhine hinnakujundus reaalturuväärtuse põhimõttel ei ole enam kõige sobivam meetod kasumi jaotamiseks. Piiriülest kahjumit on ELis võimalik tasaarvestada üksnes piiratud juhtudel, mistõttu on piiriüleselt tegutsevad ettevõtted ülemaksustatud. Lisaks ei paku topeltnmaksustamise konventsioonid (DTCs) sobivat lahendust topeltnmaksustamise kõrvaldamiseks ühtsel turul, kuna see on määratud toimima pigem kahepoolselt rahvusvahelisel tasandil kui tihedalt integreeritud keskkonnas.

¹ Komisjoni teatis „Euroopa 2020. aastal – Aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia”, KOM(2010) 2020, 3.3.2010.

² Komisjoni teatis „Ühtse turu akt – Kõrge konkurentsivõimega sotsiaalne turumajandus – 50 ettepanekut ühise tööturu ja ettevõtlusmaastiku ning omavahelise kaubavahetuse parendamiseks”, KOM(2010) 608, 27.10.2010.

³ Komisjoni teatis „Iga-aastane majanduskasvu analüüs: Euroopa Liit võtab igakülgseid kriisimeetmeid”, KOM(2011) 11, 12.1.2010.

CCCTB on ühtsete eeskirjade süsteem selliste ettevõtete maksustamisbaasi arvutamiseks, kes on residendist maksumaksjad ELis ja kolmandate riikide äriühingute ELis asuvad filiaalid. Eelkõige nähakse ühise fiskaalraamistikuga ette eeskirjad iga äriühingu (või filiaali) individuaalsete maksutulemuste arvutamiseks, selliste tulemuste konsolideerimise teiste grupiliikmete olemasolu korral ning konsolideeritud maksustamisbaasi jaotamise igale asjaomasele liikmesriigile.

CCCTB on kättesaadav eri suurusega äriühingutele; hargmaistele ettevõtetele tähendaks see teatavate maksutõkete kadumist ühtsel turul ning VKEdel oleks vähem nõuetele vastavusega seotud kulusid, kui nad soovivad teise liikmesriiki laiendada. Süsteem on vabatahtlik. Kuna mitte kõik ettevõtted ei tegutse piiriülel, ei pea CCCTB kohaselt äriühingud, kes ei soovi oma tegevust väljapoole riigi territooriumi laiendada, kandma uue maksusüsteemi kasutuselevõtuga kaasnevaid kulusid.

Ühtlustamine hõlmaks üksnes maksustamisbaasi arvutamist ega seega raamatupidamisarvestust. Seepärast peaksid liikmesriigid säilitama oma riiklikud raamatupidamisarvestust käsitlevad eeskirjad ning CCCTB-süsteem võtaks kasutusele autonoomsed eeskirjad ettevõtte maksustamisbaasi arvutamiseks. Kõnealused eeskirjad ei mõjuta raamatupidamise aastaaruannete ja konsolideeritud aruannete koostamist.

Ühtlustamist ei kavandata laiendada maksumääradele. Iga liikmesriik kohaldab oma maksumäära maksumaksja maksustamisbaasi osa suhtes.

CCCTB kohaselt võivad äriühingud korraldada oma maksuasju liidus vastavalt ühtsetele eeskirjadele, mille alusel arvutatakse maksustamisbaas, ning suhelda ühe maksuhalduriga (*one-stop-shop*). Äriühingu suhtes, kes otsustab kasutada CCCTBd, ei kohaldata enam ettevõtte tulumaksu riiklikku korda seoses kõigi küsimustega, mida reguleeritakse ühiste eeskirjadega. Kui äriühing ei vasta nõuetele ega otsusta valida ettevõtte tulumaksu ühtse konsolideeritud maksustamisbaasi käsitleva direktiiviga kehtestatud süsteemi, kohaldatakse tema suhtes jätkuvalt ettevõtte tulumaksu riiklikku korda, mis võib hõlmata teadus- ja arendustegevuse maksusoodustussüsteemi.

Piiriülel tegutsevad äriühingud saavad kasu nii piiriülese kahjumi kompenseerimisest kui ka ettevõtte tulumaksuga seotud nõuetele vastavuse kulude vähendamisest. Kasumi ja kahjumi vahetu konsolideerimine kogu ELis kehtiva maksustamisbaasi arvutamiseks on samm ülemaksustamise vähendamise suunas piiriülese tegevuse korral ning seega maksustamise neutraalsuse parandamise suunas kohalike ja piiriüleste tegevuste vahel, et kasutada paremini ära siseturu potentsiaali. ELi rahvusvaheliste ettevõtete näite põhjal tehtud arvutuste kohaselt saaksid vahetust piiriülese kahjumi kompenseerimisest kasu keskmiselt ligikaudu 50 % finantssektoris mittetegutsevatest ettevõtetest ja 17 % finantssektoris tegutsevatest rahvusvahelistest gruppidest.

Suurt kasu ettevõtetele CCCTB kasutuselevõtust tooks nõuetele vastavusega seotud kulude vähenemine. Uuringud näitavad, et CCCTB kohaselt vähenevad nõuetele vastavusega seotud kulud korduvate maksuprotseduuride puhul ligikaudu 7 %. Tegelike ja eeldatavate kulude vähenemine peaks avaldama olulist mõju ettevõtete võimele ja soovile laieneda välismaale keskmises ja pikemas perspektiivis. CCCTB peaks andma nõuetele vastavusega seotud kulude kokkuhoidu nii ajalisel kui rahalisel, kui ematettevõtte asutab uue tütarettevõtte muus liikmesriigis. Uuringus osalenud maksueksperptide sõnul on suurettevõtete maksuga seotud kulutused keskmiselt 140 000 eurot (0,23 % käibest) uue tütarettevõtte asutamisel mõnes teises liikmesriigis. CCCTB kohaselt vähenevad need kulud 87 000 euro võrra või 62 %.

Keskmise suurusega ettevõtete jaoks on kokkuhoid isegi märkimisväärsem, kuna hinnanguliselt peaksid kulud langema 128 000 eurolt (0,55 % käibest) 42 000 eurole või vähenema 67 %.

Ettepanek on kasulik igat tüüpi ettevõtetele, kuid eelkõige on see oluline VKEde toetamisel ja soodustamisel, et need saaksid kasu ühtsest turust, nagu on sätestatud Euroopa väikeettevõtlusalgatuse „Small Business Act” läbivaatamises⁴. CCCTB aitab eelkõige vähendada maksutõkkeid ja halduskoormust, tehes VKEdele nende tegevuse laiendamise kogu ELis lihtsamaks ja odavamaks. CCCTB kohaselt peavad VKEd, kes tegutsevad piiriüleselt ja otsustavad süsteemiga liituda, arvutama oma ettevõtte tulumaksu maksustamisbaasi ühtsete maksueeskirjade alusel. CCCTB täiendab Euroopa osaühingu põhikirja määrust, mis on veel nõukogus arutlusel. ELi äriühingute maksustamisbaasi arvutamise ühtne raamistik oleks eriti kasulik liikmesriikides tegutsevatele Euroopa osaühingutele.

Käesolev ettepanek ei peaks mõjutama maksutuluseid ning selles analüüsi maksustamisbaasi jaotamist ELi liikmesriikide vahel. Tegelikult sõltub mõju liikmesriikide tuludele riiklikust poliitikavalikust seoses eri maksumeetmete võimaliku kohandamisega ja kohaldatavate maksumääradega. Seega on raske prognoosida igale liikmesriigile avalduvat mõju. Üldpõhimõtte erandina võib juhtuda, kui maksustamisbaasi liikmesriikidele jaotatud osa ei peegelda täpselt äritegevuse ulatust, kaitseklausliga näha ette alternatiivse meetodi kasutamise. Lisaks on direktiivis sätestatud, et mõju hinnatakse uuesti, kui direktiivi jõustumisest on möödunud viis aastat.

Liikmesriikidele tähendab vabatahtliku süsteemi kasutuselevõtt muidugi seda, et maksuametitel tuleb hallata kahte erinevat maksusüsteemi (CCCTB ja riiklik ettevõtte tulumaks). Kuid seda kompenseerib asjaolu, et CCCTB tähendab vähem maksuplaneerimisvõimalusi äriühingutele, kes kasutavad siirdehindasid või liikmesriikide maksusüsteemide vahelisi vastuolusid. Vähem saab olema vaidlusi Euroopa Kohtus või vastastikuse kokkuleppe menetlusi topletmaksustamise konventsiooni raames.

Selleks et aidata liikmesriikide maksuametitel CCCTBd rakendada, on ette nähtud FISCALIS EU programm, mis on liikmesriikidele abiks CCCTB rakendamisel ja haldamisel.

Käesolev ettepanek hõlmab ettevõtete maksustamise ühtseid eeskirju. Selles kirjeldatakse üksikasjalikult, kuidas arvutatakse maksustamisbaas ning milline on konsolideerimise ulatus ja kuidas see toimib. Selles nähakse ette ka kuritarvituse vastased nõuded, määratletakse konsolideeritud maksustamisbaasi jagamine ning CCCTB haldamine liikmesriikides ühe maksuhalduri põhimõtte alusel.

2. HUVITATUD ISIKUTEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

a) Konsultatsioonid

Pärast 2001. aasta ettevõtte tulumaksu uuringu avaldamist korraldas komisjon laiaulatusliku avaliku arutelu ja pidas mitmeid konsultatsioone.

⁴ Komisjon teatis: Euroopa väikeettevõtlusalgatuse „Small Business Act” läbivaatamine, KOM(2011) 78 (lõplik), 23.2.2011.

Kõige olulisem samm selles protsessis oli töörühma (CCCTB WG) loomine, kuhu kuulusid kõigi liikmesriikide maksuasutuste eksperdid. CCCTB WG moodustati 2004. aasta novembris ning rühm kohtus 13 istungjärgul kuni aprillini 2008. Lisaks loodi kuus alarühma, et uurida konkreetseid valdkondi põhjalikumalt ja anda tagasidet CCCTB WG-le. Riiklike ekspertide ülesanne oli osutada tehnilist abi ja nõustada komisjoni talitusi. CCCTB WG peeti kolmel korral (s.o detsembris 2005, 2006 ja 2007) ka „laiendatud” koosseisus, et ettevõtjate, kutsealade ja akadeemiliste ringkondade eksperdid ja sidusrühmad saaksid oma seisukohti väljendada.

Lisaks konsulteeris komisjon mitteametlikult kahepoolset mitme ettevõtjate ühenduse kutseliiduga. Mõned neist huvirühmadest edastasid oma arvamused ametlikult. Arvesse võeti ka akadeemilise teadustöö tulemusi. Juhtivspetsialistid esitasid komisjonile oma arvamused seoses süsteemi eriomadustega.

Komisjon korraldas ka kaks üritust Brüsselis (aprillis 2002) ja Roomas (detsembris 2003 Itaalia eesistumisel). Veebruaris 2008 toimus Viinis konverents, mida toetasid komisjon ja üks akadeemiline asutus ja kus arutati üksikasjalikult olulisi küsimusi seoses ettevõtte tulumaksu ühtse konsolideeritud maksustamisbaasiga. 20. oktoobril 2010 konsulteeris komisjon liikmesriikide ekspertide, ettevõtjate, mõttekodade ja akadeemiliste ringkondadega teatavates küsimustes, mida komisjoni talitused olid läbi vaadanud ja alates CCCTB WG viimasest kohtumisest aprillis 2008 edasi arendanud.

b) Mõjuhindang

Koostati väga üksikasjalik mõjuhindang. See hõlmab järgmiste uuringute tulemusi: i) European Tax Analyzer (ETA); ii) Price Waterhouse Cooperi uuring (PWC); iii) Amadeusi ja Orbise andmebaas; iv) Deloitte'i uuring ning v) CORTAXi uuring.

Mõjuhindangus on järgitud peasekretariaadi suuniseid mõjuhindangu koostamiseks ning selles on esitatud: i) ülevaade konsultatsiooniprotsessist; ii) olemasolevate probleemide kirjeldus; iii) poliitika eesmärgid ning iv) võrdlus alternatiivsete poliitikavalikute vahel, millega saaks seatud eesmärgid saavutada. Eelkõige analüüsiti CCTBd (ühtne konsolideerimata maksubaas) ja CCCTBd (ettevõtte tulumaksu ühtne konsolideeritud maksustamisbaas), mis mõlemad on kohustuslikud või vabatahtlikud, ning võrreldi nende vastavat majanduslikku, sotsiaalset ja keskkonnamõju.

Poliitikavalikute võrdlus

Mõjuhindangus käsitletakse eri võimalusi, et parandada Euroopa ettevõtete konkurentsivõimet, andes neile võimaluse arvutada oma ELis saadud kasumit ühtsete eeskirjade alusel ning valida seega õigusliku keskkonna, mis vastab kõige paremini nende ettevõtte vajadustele, kaotades 27st eraldiseisvast riiklikust maksusüsteemist tulenevad maksukulud. Mõjuhindangus käsitleti nelja peamist poliitikastenaariumi, mida võrreldi olukorraga, kui meetmeid ei võeta, või praeguse olukorra säilitamisega (valikuvõimalus nr 1):

- i) Vabatahtlik ettevõtte tulumaksu ühtne maksustamisbaas (vabatahtlik CCTB): ELi residentidest äriühingutel (ning ELis asuvatel püsivatel tegevuskohtadel) on võimalik arvutada oma maksustamisbaas kogu liidus kehtivate ühtsete eeskirjade alusel 27 riikliku ettevõtte tulumaksusüsteemi asemel. Eraldi raamatupidamisarvestus (st tehingupõhine hinnakujundus vastavalt reaalturuväärtuse põhimõttele (*arm's length principle*)) jääks alles grupisiseste tehingute jaoks, kuna süsteem ei hõlmaks maksutulemuste konsolideerimist (valikuvõimalus nr 2).

- ii) Kohustuslik ettevõtte tulumaksu ühtne maksustamisbaas (kohustuslik CCTB): kõik kvalifitseeruvad ELi residentidest äriühingud (ning ELis asuvad püsivad tegevuskohad) peavad arvutama oma maksustamisbaasi kogu liidus kehtivate ühtsete eeskirjade alusel. Uued eeskirjad asendaksid praeguse 27 riiklikku ettevõtte tulumaksusüsteemi. Konsolideerimise puudumisel jätkaks eraldi raamatupidamisarvestus grupisiseste tehingute kasumi jaotamise üle otsustamist (valikuvõimalus nr 3).
- iii) Vabatahtlik ettevõtte tulumaksu ühtse konsolideeritud maksustamisbaas (vabatahtlik CCCTB): ühtsed eeskirjad, millega kehtestatakse ELi konsolideeritud maksustamisbaas, mis oleks alternatiivne võimalus olemasolevale 27-le riiklikule ettevõtte tulumaksusüsteemile ning eraldi raamatupidamisarvestuse kasutamisele seotud ettevõtetele tulude jaotamisel. Seega iga grupiliikme (s.o ELi residentidest äriühingud või ELis asuvad püsivad tegevuskohad) maksutulemused koondatakse, et moodustada konsolideeritud maksustamisbaas ning jaotatakse ümber vastavalt eelnevalt kehtestatud jaotusmehhanismile, mis põhineb vastaval valemil. Selle stsenaariumi kohaselt oleks ELi residentidest äriühingutel ja/või ELis asuvatel püsivatel tegevuskohtadel, mis kuuluvad äriühingutele, kes on välisriigi residendid, õigus kohaldada ettevõtte tulumaksu ühtset konsolideeritud maksustamisbaasi, tingimusel et nad vastavad grupi moodustamise nõuetele ning kõik sama grupi nõuetele vastavad liikmed võivad kohaldada ühtseid eeskirju (*all-in all-out*) (valikuvõimalus nr 4)
- iv) Kohustuslik ettevõtte tulumaksu ühtne konsolideeritud maksustamisbaas (kohustuslik CCCTB): ELi residentidest äriühingud ja/või ELis asuvad püsivad tegevuskohad, mis kuuluvad äriühingutele, kes on välisriigi residendid, peavad kohaldama ettevõtte tulumaksu ühtset konsolideeritud maksustamisbaasi, kui nad vastavad grupi moodustamise nõuetele.

Mõju hindamine

Mõjuhindangu majandustulemused näitavad, et ettevõtte vastavate maksutõkete kõrvaldamine võimaldaks ettevõtetel teha paremaid majandusvalikuid ning seega parandada majanduse üldist tõhusust. Nii vabatahtliku kui ka kohustusliku CCCTB valikuvõimaluse puhul paraneks heaolu veidi. Vabatahtlik CCCTB on eelistatud mitmel põhjustel. Mõjuhindangus kindlakstehtud kaks peamist põhjust on: i) hinnanguline mõju tööhõivele on suurem ning ii) liidus asuvad äriühingud ei ole kohustatud kasutama uut meetodit oma maksustamisbaasi arvutamiseks (hoolimata sellest, kas nad tegutsevad ühes või enamas liikmesriigis).

Hinnatud reformid võivad olla seotud oluliste dünaamiliste mõjudega pikemas perspektiivis. Mitmes jurisdiktsioonis tegutsevate äriühingute ebakindluse ja kulude (tegelikud ja eeldatavad) vähendamine on põhiline kanal, mille kaudu need mõjud peaksid eeldatavasti ilmnema. See suurendaks liidus piiriüleseid investeeringuid, mis on seotud Euroopa ja rahvusvaheliste ettevõtete edasise laienemisega ning kodumaiste äriühingute investeeringutega muudes liikmesriikides. Liidus kehtivate eri maksueeskirjade järgimise kohustusest tulenevate lisakulude kõrvaldamine ja mitme maksuhalduriga suhtlemise kaotamine suurendaksid tõenäoliselt ettevõtete suutlikkust laieneda teistesse riikidesse. Selline väljavaade peaks olema kasulik eelkõige väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele, keda mõjutavad kõige enam praeguse olukorra kõrged kulud seoses nõuetele vastavusega.

Kuigi mõjuhinnangus rõhutatakse, et CCCTB kasutuselevõtu lõplik mõju üldisele maksutulule sõltub liikmesriikide poliitikavalikutest, on tähtis, et liikmesriigid pööraksid suurt tähelepanu tuludega seonduvale mõjule, võttes arvesse väga pingelist eelarvepositsiooni mitmes liikmesriigis.

Üldiselt kujutaksid ühtse maksustamisbaasi uued eeskirjad endast siiski ELi keskmist maksustamisbaasi, mis on laiem kui praegune. Kui majanduslik kahjum tuleb tasaarvestada piiriüleselt, vähendab CCCTB kohane konsolideerimine ühtset maksustamisbaasi.

Tegelikult sõltub mõju liikmesriikide tuludele riiklikust poliitikavalikust seoses eri maksumeetmete võimaliku kohandamisega ja kohaldatavate maksumääradega. Seega on raske prognoosida igale liikmesriigile avalduvat mõju. Direktiivis on sätestatud, et mõju hinnatakse uuesti viie aasta pärast.

3. ETTEPANEKU ÕIGUSLIK KÜLG

a) Õiguslik alus

Maksustamist käsitlevad õigusaktid kuuluvad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 115 reguleerimisalasse. Selles on sätestatud, et kõnealuse artikli kohase ühtlustamise õiguslikud meetmed tuleb võtta direktiivi vormis õigusaktiga.

b) Subsidiaarsuse põhimõte

Käesolev ettepanek on kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega.

CCCTB süsteemi eesmärk on kaotada fiskaaltõkked, mis tulenevad peamiselt sellest, et liidus kehtib 27 erinevat maksusüsteemi, millega ettevõtted seisavad silmitsi tegutsedes ühtse turu piires. Riiklikul tasandil kavandatud ja rakendatud kooskõlastamata tegevus teeks praeguse olukorra veelgi keerulisemaks, sest äriühingud peavad ikkagi tegelema nii mitme maksuhalduriga, kui mitmes liikmesriigis nad on maksukohustuslased.

Käesolevas ettepanekus kehtestatud eeskirjad, nt piiriülese kahjumi vähendamine ja grupi ümberstruktureerimine maksuvabalt, oleksid ebaefektiivsed ja põhjustaksid konkurentsimoonusi, eelkõige topeltnmaksustamist või maksustama jätmist, kui liikmesriigid kohaldaksid oma süsteemi. Erinevad riiklikud eeskirjad seoses kasumi jaotamisega ei parandaks samuti praegust – juba niigi keerukat – ärikasumi jaotamise protsesse seotud ettevõtete vahel.

Selle valdkonna puhul on vaja ühist lähenemisviisi.

Ühtsed eeskirjad, milles käsitletakse liidus tegutsevate seotud ettevõtete maksustamisbaasi arvutamist, konsolideerimist ja jaotamist, peaksid aitama vähendada praegusest 27 riikliku maksusüsteemi toimimisest tingitud turumoonutusi. Lisaks saab süsteemi aluspõhimõtteid, eelkõige piiriülese kahjumi vähendamine, maksuvaba varade ülekandmine grupisiseselt, grupi maksustamisbaasi jaotamine valemi põhjal, rakendada ühiste õigusaktide kaudu. Seepärast tuleks koostada haldusmenetluse ühtsed eeskirjad, et tagada ühe maksuhalduri põhimõtte rakendamine.

Käesolev ettepanek piirdub ainult selliste maksutõkete kõrvaldamisega, mis on tingitud erinevatest riiklikest süsteemidest seotud ettevõtete vahelise maksustamisbaasi arvutamisel. Ettevõtte tulumaksu uuringu järel tehtud töö põhjal saaks kõige paremaid tulemusi selliste

tõkete kõrvaldamisel saavutada, kui ettevõtte tulumaksu maksustamisbaasi arvutamine ja piiriülene konsolideerumine oleksid reguleeritud ühtse raamistikuga Selliste probleemidega saab tegeleda vaid liidu tasandil sätestatud õigusaktidega, kuna need on peamiselt piiriülesed. Seepärast on käeolev ettepanek õigustatud viidates subsidiaarsuse põhimõttele, kuna liikmesriigi tasandil tegutsedes ei ole võimalik soovitud tulemusi saavutada.

c) Proportsionaalsuse põhimõte

Käesolev ettepanek, mis kujutab endast vabatahtlikku süsteemi, on kõige proportsionaalsem võimalus täheldatud probleemidega tegelemiseks. Selle tulemusel ei pea äriühingud, kes ei kavatse teises riigis tegutseda, kandma ebavajalikke halduskulusid ühtsete eeskirjade rakendamisel, mis ei tooks neile reaalselt kasu.

Käesolev algatus looks eeldatavasti soodsamad tingimused investeringuteks ühtsel turul, kuna maksuseaduste täitmise seotud kulud vähenevad. Lisaks saaksid äriühingud märkimisväärset kasu siirdehindadega seotud formaalsuste kõrvaldamisest, võimalusest piiriülest kahjumit üle kanda ning maksuvabast grupisisesest reorganiseerimisest. Positiivne mõju peaks kaaluma üles võimalikud täiendavad rahalised ja halduskulud, mida riiklikel maksuasutustel tuleb teha süsteemi rakendamise esimeses etapis.

Käesolevas ettepanekus kavandatud meetmed on sobilikud ja vajalikud soovitud tulemuse saavutamiseks (st proportsionaalsed). Nende eesmärk on ühtlustada ettevõtte tulumaksu maksustamisbaas, mille abil saab vähendada olemasolevaid maksutõkkeid ning kõrvaldada ühtse turu toimimist takistavad asjaolud. Sellega seoses tuleks ka selgitada, et käesolevas ettepanekus ei käsitleta maksumäärade ühtlustamist (või maksimaalsete maksumäärade kehtestamist). Määrade kehtestamine kuulub liikmesriikide maksualase sõltumatuse valdkonda ning seda käsitletakse riiklikes õigusaktides.

4. MÕJU EELARVELE

Direktiivi ettepanek ei mõjuta Euroopa Liidu eelarvet.

Ettepanek:

NÕUKOGU DIREKTIIV

ettevõtte tulumaksu ühtse konsolideeritud maksustamisbaasi (CCCTB) kohta

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 115,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut

olles edastanud õigusakti eelnõu riikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust⁵,

võttes arvesse Euroopa majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust⁶,

toimides seadusandliku erimenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) Äriühingud, kes soovivad Euroopa Liidu sees teha piiriülelset äri, põrkuvad tõsiste takistuste ja turumoonutuste, mis on tingitud 27st erinevast ettevõtte tulumaksu süsteemist. Sellised takistused ja moonutused häirivad siseturu korrektset toimimist. Need vähendavad soovi investeerida ELis ning on vastuolus prioriteetidega, mis on esitatud komisjoni 3. märtsil 2010. vastuvõetud teatisega „Euroopa 2020. aastal – Aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia”⁷. Samuti on need vastuolus konkurentsivõimelise sotsiaalse turumajanduse nõuetega.
- (2) Piiriülest majandustegevust takistavad maksutõkked on eriti rasked väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele, kellel tavaliselt napib vahendeid tegelemaks turu ebatõhusustega.
- (3) Topeltnmaksustamise vältimise lepingud liikmesriikide vahel ei paku sobivat lahendust. ELis kehtivate ettevõtte tulumaksu käsitlevate õigusaktidega lahendatakse ainult vähesed spetsiifilised probleemid.
- (4) Süsteem, mis võimaldaks äriühingutel käsitada seoses ettevõtte tulumaksuga ELi ühtse turuna, aitaks lihtsustada ELis residentiks olevate äriühingute piiriülest tegevust ning toetaks eesmärki muuta EL rahvusvaheliste investeeringute jaoks atraktiivsemaks. Sellise süsteemi saaks kõige paremini luua, võimaldades äriühingutel, kes on

⁵ ELT C [...], [...], lk [...].

⁶ ELT C [...], [...], lk [...].

⁷ KOM(2010) 2020.

maksukohustuslased rohkem kui ühes liikmesriigis, korraldada oma maksuasju ELis vastavalt ühtsetele maksustamisbaasi arvutamise eeskirjadele ning suhelda ühe maksuhalduriga („one-stop-shop”). Kõnealuseid eeskirju peaksid samuti saama kasutada majandusüksused, kes peavad ELis tasuma ettevõtte tulumaksu, kuid kes ei moodusta osa grupist.

- (5) Kuna maksumäära erinevused ei põhjusta samu tõkkeid, ei peaks süsteem (ettevõtte tulumaksu ühtne konsolideeritud maksustamisbaas, (CCCTB)) mõjutama liikmesriikide vabadust otsustada ettevõtete maksustamise riigisisese(m)de määra(de) üle.
- (6) Konsolideerimine on sellise süsteemi oluline element, kuna ELis äriühingute ees olevaid olulisi maksutõkkeid saab kõrvaldada üksnes sel viisil. Sellega kõrvaldatakse siirdehindadega seotud formaalsused ja grupisisene topeltmaksustamine. Lisaks tasaarvestatakse maksumaksja kahjumid automaatselt sama grupi teise liikme kasumitega.
- (7) Konsolideerimiseks on tingimata vaja eeskirju tulemuse jaotamise kohta liikmesriikide vahel, kus asuvad grupi liikmed.
- (8) Kuna kõnealune süsteem on eelkõige mõeldud piiriülevalt tegutsevate äriühingute vajaduste rahuldamiseks, peaks see olema vabatahtlik ning täiendada olemasolevaid ettevõtte tulumaksu riiklikke süsteeme.
- (9) Süsteem (ettevõtte tulumaksu ühtne konsolideeritud maksustamisbaas (CCCTB)) peaks koosnema ühtsetest eeskirjadest ettevõtete maksustamisbaasi arvutamise kohta, ilma et see piiraks eeskirju, mis on kehtestatud nõukogu direktiividega 78/660/EMÜ⁸ ja 83/349/EMÜ⁹ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega 1606/2002/EÜ¹⁰.
- (10) Kõik tulud peaksid olema maksustatavad, välja arvatud juhul, kui nende suhtes on selgelt kehtestatud maksuvabastus.
- (11) Sissetulek, mis koosneb dividendidest, grupi mittekuuluva äriühingu aktsiate võõrandamisest saadavast tulust ning välismaal asuvate püsivate tegevuskohtade kasumist, tuleks maksust vabastada. Topeltmaksustamise vähendamiseks vabastab enamik liikmesriike dividendid ja aktsiate müügist saadava tulu maksust, kuna sellega välditakse vajadust arvutada maksumaksja välismaal tasutud maksu eest krediiti, eriti juhul, kui selline õigus peab võtma arvesse ettevõtte tulumaksu, mida maksab dividende jagav äriühing. Välismaal teenitud sissetuleku maksuvabastus vajab samuti lihtsustamist.
- (12) Intressidest ja litsentsitasudest saadav sissetulek peaks olema maksustatav, lubades maksust maha arvata kõnealustelt maksetelt kinni peetud maksu. Erinevalt dividendidest sellise maksukrediidi arvutamine probleeme ei tekita.
- (13) Maksustatavaid tulusid tuleks vähendada ärikulude ja teatavate muude kulude võrra. Mahaarvatavad tegevuskulud peaksid tavaliselt hõlmama kõiki kulusid, mis on seotud müügi ja kuludega, mis on seotud sissetuleku loomise, säilitamise ja tagamisega.

⁸ EÜT L 222, 14.8.1978, lk 11.

⁹ EÜT L 193, 18.7.1983, lk 1.

¹⁰ EÜT L 243, 11.9.2002, lk 1.

Mahaarvatavus peaks laienema teadus- ja arendustegevuse kuludele, samuti kuludele, mis on tekkinud seoses omakapitali hankimise või ärilisel eesmärgil võetud laenuga. Samuti tuleks koostada loetelu mittemahaarvatavatest kuludest.

- (14) Põhivara peaks teatavate eranditega olema võimalik maksude arvutamisel amortiseerida. Pikaajalised materiaalsed ja immateriaalsed põhivarad tuleks amortiseerida individuaalselt, samas kui muid tuleks käsitleda varakogumina. Amortisatsiooni arvestamine varakogumilt lihtsustab asja nii maksuhaldurite kui ka maksumaksjate jaoks, kuna sellega välditakse põhivara iga üksiku liigi ja selle kasuliku eluea loetelu koostamist ja haldamist
- (15) Maksumaksjatel peaks olema lubatud kanda kahjumit edasi piiramatult, kuid selle tagasikandmine peaks olema keelatud. Kuna kahjumi edasikandmine peaks tagama, et maksumaksja maksab makse tegelikult sissetulekult, ei ole põhjendatud kehtestada edasikandmisele ajaline piirang. Kahjumi tagasikandmine on liikmesriikide praktikas suhteliselt vähelevinud ja teeb asja liiga keeruliseks.
- (16) Konsolideerimisõigus (kuulumine gruppi) peaks määratama kindlaks vastavalt kaheosalisele kriteeriumile, mis põhineb i) kontrollil (üle 50 % hääleõigusest) ja ii) omandil (üle 75 % omakapitalist) või kasumiosalusel (üle 75 % õigustest saada osa kasumist). Selline kriteerium tagab grupi liikmete majandusliku integratsiooni kõrge taseme, mis väljendub kontrolli ja osaluse kõrge taseme suhtes. Need kaks piirmäära peaks olema täidetud kogu maksuaasta jooksul, vastasel juhul peaks äriühing lahkuma kohe grupist. Lisaks tuleks kehtestada nõue kuuluda gruppi vähemalt üheksa kuu jooksul.
- (17) Kehtestada tuleks eeskirjad ettevõtete reorganiseerimise kohta, et õiglaselt kaitsta liikmesriikide maksustamisõigusi. Kui äriühing liitub grupiga, tuleks enne konsolideerimist tekkinud kahjum kanda edasi, et tasaarveldada see maksumaksjale jaotatud osaga. Kui äriühing lahku grupist, ei tuleks konsolideerimisperioodil tekkinud kahjumit talle jaotada. Kohandusi võib teha seoses kapitalituluga, kui teatavad varad võõrandatakse lühikese aja jooksul pärast grupiga liitumist või sellest lahkumist. Omaloodud immateriaalse põhivara väärtust tuleks hinnata sobiva asendusväärtuse alusel, nt teadus- ja arendustegevusele, turundusele ja reklaamile tehtud kulud teatava perioodi jooksul.
- (18) Kui maksumaksja tehtud intressimaksetelt ja litsentsitasudelt peetakse kinni maksud, tuleks kõnealustest maksudest saadud tulu jagatakse vastavalt kõnealuse maksuaasta valemile. Kui maksumaksja jagatud dividendidelt peetakse kinni maksud, siis kõnealustest maksudest saadud tulu ei jagata, kuna erinevalt intressidest ja litsentsitasudest ei ole dividendide puhul tehtud varasemaid mahaarvamisi, mis puudutab grupi kõiki äriühinguid.
- (19) Tehingute suhtes maksumaksja ja seotud ettevõtte vahel, kes ei ole sama grupi liige, tuleks hindade kohandamisel kohaldada reaalturuväärtuse põhimõtet (*arm's length principle*), mis on üldiselt kohaldatav kriteerium.
- (20) Süsteem peaks sisaldama üldist kuritarvituse vastast nõuet, mida täiendaks meetmed, mille eesmärk on ohjata kuritahtliku tegevuse teatavaid liike. Kõnealused meetmed peaksid piirama selliste intresside mahaarvatavust, mis on makstud seotud ettevõtetele, kes on väljaspool ELi residendid madala maksumääraga riigis, kes ei vaheta teavet

maksja liikmesriigiga lepingu alusel, mis on võrreldav nõukogu direktiiviga 2011/16/EL¹¹ liikmesriikide pädevate asutuste vastastikuse abi kohta otsese maksustamise ja kindlustusmaksete maksustamise valdkonnas¹² ning välismaiseid kontrollitavaid äriühinguid käsitlevate eeskirjadega.

- (21) Konsolideeritud maksustamisbaasi jaotamise valem peaks koosnema kolmest võrdse kaaluga tegurist (tööjõud, varad ja käive). Tööjõutegur tuleks arvutada töötasu ja töötajate arvu alusel (kummagi osakaal on pool). Varategur peaks koosnema kõigist materiaalistest põhivaradest. Immateriaalsed ja finantsvarad tuleks valemist välja jätta nende mobiilse laadi tõttu ja kuna tekib süsteemist möödahiilimise oht. Kõnealuste tegurite kasutamine võtab piisavalt arvesse päritoluliikmesriigi huve. Lõpetuseks tuleks võtta arvesse käivet, et tagada sihtliikmesriigi õiglane osalemine. Nende tegurite ja kaaludega peaks saama tagada, et kasumit maksustatakse seal, kus see teeniti. Erandina üldpõhimõttest, juhul kui jaotamise tulemus ei kajasta õiglaselt äritegevuse ulatust, nähakse kaitseklausliga ette alternatiivse meetodi kasutamine.
- (22) Käesoleva direktiivi raames isikuandmete töötlemise suhtes kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiivi 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta¹³.
- (23) Äriühingute grupid peaksid saama asju ajada ühe maksuametiga (peamine maksuhaldur), kes peaks olema selle liikmesriigi maksuhaldur, kus grupi emettevõtte (peamine maksumaksja) on residendist maksukohustuslane. Käesoleva direktiiviga tuleks samuti kehtestada süsteemi haldamise menetlusnõuded. Lisaks peaks sellega ette nähtama ka eelotsustusmehhanism. Auditid peaks algatama ja neid koordineerima peamine maksuhaldur, kuid auditi läbiviimist võib taotleda iga sellise liikmesriigi maksuhaldur, kus grupi liige on maksukohustuslane. Selle liikmesriigi pädev asutus, kus grupi liige on resident või kus ta on asutatud, võib taotleda seoses süsteemiga liitumise teatisega peamise maksuhalduri otsust või peamise maksuhalduri liikmesriigi kohtute muudetud hinnangut. Vaidlused maksumaksja ja maksuhalduri vahel peaks lahendada haldusorgan, kes on vastavalt peamise maksuhalduri liikmesriigi seadustele pädev kaebusi kuulama esimeses astmes.
- (24) Komisjonile tuleks anda volitused võtta vastu delegeeritud õigusakte vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 290, et kohandada lisasid selleks, et võtta arvesse liikmesriikide seaduste muudatusi seoses äriühinguvormide ja ettevõtte tulumaksuga ning ajakohastada mittemahaarvatavate maksude loetelu, samuti selleks, et kehtestada eeskirjad juriidilise ja majandusliku omandiõiguse määramiseks liisitud vara puhul ning liisingumaksete kapitali- ja intressiosa arvutamiseks ning liisitud vara amortisatsioonibaasi arvutamiseks. Volitused on vaja komisjonile delegeerida piiramatuks ajaks, et eeskirju oleks vajaduse korral võimalik kohandada.
- (25) Selleks et tagada käesoleva direktiivi rakendamiseks ühtsed tingimused seoses kolmandate riikide nende äriühinguvormide loetelu iga-aastase vastuvõtmisega, mis vastavad käesoleva direktiiviga kehtestatud nõuetele ning milles sätestatakse tööjõu-, vara- ja käibeteguri arvutamine, tööjõu ja palgafondi, varade ja käibe osakaalu jaotamine vastavale tegurile, samuti varateguri jaoks varade hindamine ning

¹¹ ELT L 64, 11.3.2011, lk 1.

¹² EÜT L 336, 27.12.1977, lk 15.

¹³ EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31–50.

süsteemiga liitumise teatise standardvormi vastuvõtmine ning nõuded andmete elektroonilise esitamise, maksutagastuse vormi, maksu konsolideeritud tagastuse ning kohustuslike lisadokumentide kohta, tuleks komisjonile anda volitused. Kõnealuseid volitusi tuleks kasutada vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. veebruari 2011. aasta määrusele (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse liikmesriikide kontrolli eeskirjad ja põhimõtted komisjoni rakendamise volituste teostamise üle¹⁴.

- (26) Käesoleva direktiivi eesmärki ei saa piisavalt saavutada liikmesriikide võetavate üksikute meetmetega, kuna riiklike maksusüsteemide koordineerimine ei oleks piisav. Kuna siseturu ebatõhusus tekitab eelkõige piiriüleseid probleeme, tuleb olukorra leevendamiseks võetavad meetmed võtta vastu ELi tasandil. Kõnealune lähenemisviis on kooskõlas ELi lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (27) Komisjon peaks vaatama direktiivi kohaldamise läbi viie aasta pärast ja liikmesriigid peaksid komisjoni abistama, esitades selleks vajalikud andmed,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I PEATÜKK

REGULEERIMISALA

Artikkel 1 *Reguleerimisala*

Käesoleva direktiiviga kehtestatakse teatavate äriühingute ja gruppide ühtse maksustamisbaasi süsteem ning sätestatakse nõuded seoses kõnealuse baasi arvutamise ja kasutamisega.

Artikkel 2 *Reguleerimisalasse kuuluvad äriühingud*

1. Käesolevat direktiivi kohaldatakse äriühingute suhtes, kes on asutatud liikmesriigi seaduste alusel, kui mõlemad järgmised tingimused on täidetud:
 - a) äriühing esineb ühel I lisas loetletud kujul;
 - b) äriühingu suhtes kohaldatakse ettevõtte tulumaksu, mis on loetletud II lisas, või sarnast maksu, mis on kehtestatud hiljem.
2. Käesolevat direktiivi kohaldatakse äriühingute suhtes, kes on asutatud kolmanda riigi seaduste alusel, kui mõlemad järgmised tingimused on täidetud:
 - a) äriühing esineb ühele I lisas loetletud kujule sarnasel kujul;

¹⁴ ELT L 55, 28.2.2011, lk 13

- b) äriühingu suhtes kohaldatakse üht ettevõtte tulumaksu, mis on loetletud II lisa.
3. Komisjon võib vastu võtta delegeeritud õigusakte vastavalt artiklile 127 ja täites artiklite 128, 129 ja 130 tingimusi, et muuta I ja II lisa selleks, et võtta arvesse muudatusi liikmesriikide seadustes seoses äriühinguvormide ja ettevõtte tulumaksuga.

Artikkel 3

Reguleerimisalasse kuuluvad kolmanda riigi äriühinguvormid

1. Komisjon võtab igal aastal vastu loetelu kolmanda riigi äriühinguvormidest, mida loetakse vastavaks artikli 2 lõike 2 punktis a sätestatud nõuetele. Kõnealune rakendusakt võetakse vastu vastavalt artikli 131 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusele.
2. Asjaolu, et äriühinguvormi ei ole lisatud lõikes 1 osutatud kolmanda riigi äriühinguvormide loetellu, ei välista käesoleva direktiivi kohaldamist selle vormi suhtes.

II PEATÜKK

PÕHIKONTSEPTSIOONID

Artikkel 4

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- (1) „maksumaksja” – äriühing, kes on otsustanud kohaldada käesoleva direktiiviga kehtestatud süsteemi;
- (2) „üksik maksumaksja” – maksumaksja, kes ei vasta konsolideerimise tingimustele;
- (3) „mittemaksumaksja” – äriühing, kellel ei ole õigust hakata kohaldama käesoleva direktiiviga kehtestatud süsteemi või kes ei ole otsustanud seda teha;
- (4) „residendist maksumaksja” – maksumaksja, kes on maksustamise seisukohast liikmesriigi resident vastavalt artikli 6 lõigetele 3 ja 4;
- (5) „mitteresidendist maksumaksja” – maksumaksja, kes ei ole maksustamise seisukohast liikmesriigi resident vastavalt artikli 6 lõigetele 3 ja 4;

- (6) „peamine maksumaksja” –
- a) residendist maksumaksja, kui see moodustab grupi tütarettevõtetega, kus tal on nõuetele vastav osalus, teistes liikmesriikide asuvate püsivate tegevuskohtade või selle tütarettevõtte ühe või mitme püsiva tegevuskohaga, kus tal on nõuetele vastav osalus ning mis on kolmanda riigi resident; või
 - b) residendist maksumaksja, kelle on määranud grupp, juhul kui see koosneb ainult kahest või enamast residendist maksumaksjast, kes on kolmanda riigi ühe ja sama residendist emaettevõtte vahetud tütarettevõtted, kus tal on nõuetele vastav osalus; või
 - c) residendist maksumaksja, kes on kolmanda riigi residendist emaettevõtte tütarettevõtte, kus emaettevõttel on nõuetele vastav osalus, kui kõnealune residendist maksumaksja moodustab grupi üksnes oma emaettevõtte ühe või enama püsiva tegevuskohaga; või
 - d) püsiv tegevuskoht, mille on määranud mitteresidendist maksumaksja, kes moodustab grupi üksnes seoses püsivate tegevuskohtadega, mis asuvad kahes või enamis liikmesriigis.
- (7) „grupi liige” – mis tahes maksumaksja, kes kuulub samasse gruppi, nagu määratletud artiklites 54 ja 55. Kui maksumaksjal on üks või enam püsivat tegevuskohta teises liikmesriigis kui see, kus asub tema keskne juhtimine ja kontroll, käsitatakse iga püsivat tegevuskohta grupi liikmena;
- (8) „tulu” – tulu müügist ja mis tahes muust tehingust, arvestatuna ilma käibemaksuta ning muude valitsusasutuste poolt kogutud maksude ja tasudeta, kas rahalist või mitterahalist laadi, sealhulgas varade ja õiguste võõrandamisest saadud tulu, intressid, dividendid ja muud kasumieraldised, likvideerimisest saadud tulu, litsentsitasud, subsiidiumid ja toetused, saadud kingitused, kompensatsioonid ja vabatahtlikud maksed. Tulud hõlmavad ka maksumaksja tehtud mitterahalisi kingitusi. Tulu ei hõlma maksumaksja kogutud kapitali või talle tagasi makstud võlga;
- (9) „kasum” – summa, mille võrra tulud ületavad maksuaastal mahaarvatavaid kulusid ja muid lubatud mahaarvamisi;
- (10) „kahjum” – summa, mille võrra tuludest mahaarvatavad kulud ja muud lubatud mahaarvamised ületavad maksuaastal tulusid;
- (11) „konsolideeritud maksustamisbaas” – grupi kõigi liikmete maksustamisbaasi summa, arvatud vastavalt artiklile 10;
- (12) „jaotatud osa” – osa grupi konsolideeritud maksustamisbaasist, mis on jaotatud grupi liikmele, kohaldades artiklites 86–102 sätestatud valemit
- (13) Põhivara või varakogumi „maksustamisväärtus” – amortisatsioonibaas miinus kogu amortisatsioon, mis on tähtpäevaks maha arvatud;
- (14) „põhivarad” – kõik materiaalsed põhivarad, mis on omandatud tasu eest või mille on loonud maksumaksja, ning kõik mittemateriaalsed põhivarad, mis on omandatud tasu

eest, juhul kui on võimalik hinnata neid sõltumatult ning neid kasutatakse sissetuleku teenimiseks, säilitamiseks või tagamiseks kauem kui 12 kuu jooksul, välja arvatud juhul, kui nende omandamise, loomise või parendamise kulu on alla 1 000 euro. Põhivarad hõlmavad ka finantsvarasid;

- (15) „finantsvarad” – sidusettevõtete aktsiad, laenud sidusettevõtetele, kasumis osalevad laenud, laenud sellistele ettevõtetele, kellega äriühing on seotud kasumis osalevate laenude kaudu, põhivarana hoitavad investeeringud, muud laenud ja omaaktsiad selles ulatuses, kui riikliku seadusega on lubatud neid näidata bilansis;
- (16) „pikaajaline materiaalne põhivara” – materiaalne põhivara, mille kasulik eluiga on 15 aastat või rohkem. Hooneid, lennukeid ja laevu käsitatakse pikaajalise materiaalse põhivarana;
- (17) „kasutatud põhivara” – põhivara, mille kasulik eluiga on omandamise ajal osaliselt läbi, ning mida saab praeguses seisukorras või pärast parandamist edaspidi kasutada;
- (18) „parenduskulu” – põhivarale tehtav mis tahes lisakulu, mis oluliselt suurendab vara mahtu või oluliselt parandab selle toimimist või moodustab üle 10 % vara algsest amortisatsioonibaasist;
- (19) „varud ja lõpetamata toodang” – varad, mida hoitakse müügiks, mille tootmine müügiks on pooleli või mis on materjalide või tarvikute kujul, mida kasutatakse tootmisprotsessis või teenuste osutamisel;
- (20) „majanduslik omanik” – isik, kes olulises osas omab kogu kasu ja riske, mis on seotud põhivaraga, hoolimata sellest, kas isik on juriidiline omanik. Maksumaksjat, kellel on õigus omada, kasutada ja võõrandada põhivara ja kes kannab kahju või hävimise riski, käsitatakse igal juhul majandusliku omanikuna;
- (21) „pädev asutus” – iga liikmesriigi määratud asutus, kes haldab kõiki käesoleva direktiivi rakendamise seotud küsimusi;
- (22) „peamine maksuhaldur” – selle liikmesriigi pädev asutus, kus peamine maksumaksja on resident või kus ta asub, kui see on mitteresidendist maksumaksja püsiv tegevuskoht;
- (23) „audit” – mis tahes uurimine, ülevaatus või kontroll, mille viib läbi pädev asutus kontrollimaks, kas maksumaksja järgib käesolevat direktiivi.

Artikkel 5 *Püsiv tegevuskoht*

1. Maksumaksjal loetakse olevat püsiv tegevuskoht teises liikmesriigis kui see, kus asub tema keskne juhtkond ja kontroll, kui tal on äritegevuse kindel koht kõnealusel teises riigis, läbi mille toimub kogu äritegevus või osa sellest, sealhulgas eelkõige:
 - a) juhtkonna asukoht;
 - b) filiaal;

- c) kontor;
 - d) tehas;
 - e) töökoda;
 - f) kaevandus, nafta- või gaasi puurkaev, kivimurd või mis tahes muu loodusvarade kaevandamise koht.
2. Ehitusplats või ehitus või seadmestamisprojekt kujutavad endast püsivat tegevuskohta üksnes juhul, kui see püsib kauem kui 12 kuud.
3. Olenemata lõigetest 1 ja 2 ei loeta püsivaks tegevuskohaks järgmist:
- a) rajatiste kasutamine üksnes maksumaksjale kuuluvate kaupade või kaubaartiklite ladustamise, esitlemise või kättetoimetamise eesmärgil;
 - b) maksumaksjale kuuluvate kaupade või kaubaartiklite varu säilitamine üksnes ladustamise, esitlemise või kättetoimetamise eesmärgil;
 - c) maksumaksjale kuuluvate kaupade või kaubaartiklite varu säilitamine üksnes teise isiku poolt töötlemise eesmärgil;
 - d) äritegevuse kindla koha säilitamine üksnes maksumaksja jaoks kaupade või kaubaartiklite ostmise või teabekogumise eesmärgil;
 - e) äritegevuse kindla koha säilitamine üksnes maksumaksja jaoks mis tahes muu ettevalmistava või abistava tegevuse jätkamise eesmärgil;
 - f) äritegevuse kindla koha säilitamine üksnes seoses punktides a–e nimetatud tegevuste kombinatsiooniga, eeldusel et äritegevuse kindla koha üldine tegevus, mis tuleneb sellisest kombinatsioonist, on ettevalmistavat või abistavat laadi.
4. Olenemata lõikest 1, kui isik, kes on muu kui selline sõltumatu agent, kelle suhtes kohaldatakse lõiget 5, tegutseb maksumaksja nimel ning tal on luba sõlmida lepinguid ja ta tavapäraselt kasutab seda luba riigis maksumaksja nimel lepingute sõlmimiseks, loetakse maksumaksja omavat kõnealuses riigis püsivat tegevuskohta seoses mis tahes tegevusega, mida kõnealune isik teeb maksumaksja jaoks, välja arvatud juhul, kui kõnealuse isiku tegevused on piiratud nendega, mis on nimetatud lõikes 3 ning mis, juhul kui need on tehtud läbi äritegevuse kindla koha, ei muuda kõnealust äritegevuse kindlat kohta püsivaks tegevuskohaks vastavalt kõnealuse lõike sätetele.
5. Maksumaksjat ei käsitata omavat püsivat tegevuskohta riigis üksnes seetõttu, et ta teostab oma tegevust kõnealuses riigis läbi maakleri, komisjonäri või mis tahes muu sõltumatu agendi, eeldusel et kõnealused isikud tegutsevad oma tavapärase tegevuse raames.
6. Asjaolu, et maksumaksja, kes on riigi resident, kontrollib või on kontrollitav sellise maksumaksja poolt, kes on teise riigi resident, või kes teostab tegevust kõnealuses

teises riigis (kas püsiva tegevuskoha kaudu või muul viisil), ei muuda iseenesest kumbagi maksumaksjat teise püsivaks tegevuskohaks.

III PEATÜKK

OTSUS KASUTADA KÄESOLEVA DIREKTIIVIGA ETTENÄHTUD SÜSTEEMI

Artikkel 6 *Valik*

1. Äriühing, kelle suhtes kohaldatakse käesolevat direktiivi ning kes on liikmesriigi resident maksustamise seisukohast võib otsustada kasutada käesoleva direktiiviga kehtestatud süsteemi direktiivis sätestatud tingimustel.
2. Äriühing, kelle suhtes kohaldatakse käesolevat direktiivi ning kes ei ole liikmesriigi resident maksustamise eesmärgil, võib otsustada kasutada käesoleva direktiiviga kehtestatud süsteemi direktiivis sätestatud tingimustel seoses püsiva tegevuskohaga, mis tal on liikmesriigis.
3. Lõigete 1 ja 2 kohaldamisel käsitletakse äriühingut, kelle registrijärgne asukoht, asutamiskoht või juhtkonna tegelik asukoht asub liikmesriigis ning keda vastavalt kõnealuse liikmesriigi poolt kolmanda riigiga sõlmitud lepingule ei käsitata kõnealuse kolmanda riigi residendina maksustamise eesmärgil, käsitatakse teda kõnealuse liikmesriigi residendina maksustamise eesmärgil.
4. Kui vastavalt lõikele 3 on äriühing rohkem kui ühe liikmesriigi resident, loetakse ta olevaks selle liikmesriigi resident, kus on tema juhtkonna tegelik asukoht.
5. Kui laevandusgrupi liikme või siseveetranspordiga tegeleva grupi liikme tegeliku juhtimise asukoht on laeva või paadi pardal, loetakse see asuvaks laeva või paadi kodusadama liikmesriigis, või kui selline kodusadam puudub, liikmesriigis, kus on resident laeva või paadi operaator.
6. Äriühingu suhtes, kes on liikmesriigi resident ning kes otsustab kasutada käesoleva direktiiviga kehtestatud süsteemi, kohaldatakse ettevõtte tulumaksu kõnealuse süsteemi alusel kogu sissetuleku puhul, mis on saadud mis tahes allikast, olgu selles liikmesriigis, kus ta on resident, või sellest väljaspool.
7. Äriühingu suhtes, kes on kolmanda riigi resident ning kes otsustab kasutada käesoleva direktiiviga kehtestatud süsteemi, kohaldatakse ettevõtte tulumaksu kõnealuse süsteemi alusel kogu sissetuleku puhul, mis on saadud tegevusest, mis on teostatud läbi liikmesriigis asuva püsiva tegevuskoha.

Artikkel 7
Kohaldatav õigus

Kui äriühing kvalifitseerub käesoleva direktiiviga kehtestatud süsteemi kasutamiseks ja ta otsustab seda kasutada, ei kohaldata tema suhtes enam ettevõtte tulumaksu riiklikku korda seoses kõigi küsimustega, mida reguleeritakse käesoleva direktiiviga, välja arvatud juhul, kui on teisiti märgitud.

Artikkel 8
Direktiiv tühistab liikmesriikide vahel sõlmitud lepingud

Käesoleva direktiivi sätteid kohaldatakse sõltumata mis tahes vastupidistest sätetest, mis on kehtestatud liikmesriikide vahel sõlmitud lepingutega.

IV PEATÜKK

MAKSUSTAMISBAASI ARVUTAMINE

Artikkel 9
Üldpõhimõtted

1. Maksustamisbaasi arvutamisel kajastatakse üksnes realiseerunud kasumid ja kahjumid.
2. Tehinguid ja maksustatavaid sündmusi mõõdetakse individuaalselt.
3. Maksustamisbaasi arvutatakse järjepidevalt, v.a juhul, kui asjaolud seda õigustavad.
4. Maksustamisbaas määratakse iga maksuaasta jaoks, kui ei ole teisiti ette nähtud. Maksuaasta on mis tahes 12-kuune periood, kui ei ole teisiti ette nähtud.

Artikkel 10
Maksustamisbaasi elemendid

Maksustamisbaasi arvutamisel lahutatakse tuludest maksuvabad tulud, mahaarvatavad kulud ja muud võimalikud mahaarvamised.

Artikkel 11
Maksuvabad tulud

Ettevõtte tulumaksust vabastatakse järgmine:

- a) toetused, mis on otseselt seotud põhivara omandamise, loomise või parendamisega, arvestades kulumi vastavalt artiklitele 32–42;
- b) artikli 39 lõikes 2 osutatud varakogumi võõrandamisest saadudu tulu, sealhulgas mitterahaliste kingituste turuväärtus;

- c) saadud kasumieraldised;
- d) aktsiate võõrandamisest saadud tulu;
- e) kolmandas riigis asuva püsiva tegevuskoha sissetulek.

Artikkel 12
Mahaarvatavad kulud

Mahaarvatavad kulud hõlmavad kõiki müügikulusid ja kulusid ilma mahaarvatava käibemaksuta, mis maksumaksjal on tekkinud seoses sissetuleku saamise või tagamisega, sealhulgas teadus- ja arendustegevuse kulud ning kulud, mis on tekkinud seoses omakapitali hankimise või ärilisel eesmärgil võetud laenuga.

Mahaarvatavad kulud hõlmavad ka kingitusi heategevusorganisatsioonidele, nagu on määratletud artiklis 16, ning mis on asutatud liikmesriigis või kolmandas riigis, kus kohaldatakse sellist lepingut taotluse alusel teabe vahetamise kohta, mis on võrreldav direktiivi 2011/16/EL sätetega. Maksimaalselt võib rahaliste kingitustena või annetustena heategevusorganisatsioonidele maksuaastal maha arvata 0,5 % tuludest.

Artikkel 13
Muud võimalikud mahaarvamised

Proportsionaalseid mahaarvamisi võib teha seoses põhivarade kulumiga vastavalt artiklitele 32–42.

Artikkel 14
Mittemahaarvatavad kulud

1. Järgmisi kulusid käsitatakse mittemahaarvatavatena:
 - a) kasumieraldised ja omakapitali või võla tagasimaksed;
 - b) 50 % esinduskuludest;
 - c) jaotamata kasumi ülekandmine reservi, mis moodustab osa äriühingu omakapitalist;
 - d) ettevõtte tulumaks;
 - e) altkäemaks;
 - f) trahvid ja karistusmaksed, mis tuleb seaduse rikkumise tõttu maksta ametiasutusele;
 - g) kulud, mis on äriühingul tekkinud sissetuleku saamisel, mis on maksust vabastatud vastavalt artiklile 11; selliste kulude puhul on fikseeritud, et need moodustavad 5 % kõnealusest sissetulekust, välja arvatud juhul, kui maksumaksja suudab tõestada, et kulud olid väiksemad;

- h) rahalised kingitused ja annetused, mis ei ole tehtud heategevusorganisatsioonidele, nagu määratletud artiklis 16;
 - i) kui artiklites 13 ja 20 ei sätestata teisiti, põhivarade omandamise, loomise või parendamisega seotud kulud, välja arvatud need, mis on seotud teadus- ja arendustegevusega;
 - j) III lisa loetletud maksud, välja arvatud aktsiisimaksud, mis on kehtestatud energiatoodetele, alkoholile ja alkoholsetele jookidele ning tubakatoodetele.
2. Olenemata lõike 1 punktist j võib liikmesriik näha ette ühe või mitme III lisa loetletud maksu mahaarvamise. Grupi puhul kohaldatakse iga sellist mahaarvamist grupi nende liikmete jaotatud osa suhtes, kes on kõnealuse liikmesriigi residendid või asuvad seal.
3. Komisjon võib vastu võtta delegeeritud õigusakte vastavalt artiklile 127 ja täites artiklite 128, 129 ja 130 tingimusi, et muuta III lisa selleks, et hõlmata kõiki sarnaseid makse, millega kogutakse üle 20 % äriühingu tulumaksu kogusummast liikmesriigis, kus need on sisse nõutud.

III lisa muudatusi kohaldatakse maksumaksja suhtes maksuaastal, mis algab pärast muudatuse tegemist.

Artikkel 15

Aksionäride hüveks tehtud kulutused

Hüvesid, mis on antud aktsionärile, kes on füüsiline isik, tema abikaasa, otsejoones üleneja ja alaneja sugulane või seotud ettevõtte, omades otsest või kaudset osalust kontrollis, kapitalis või maksumaksja juhtkonnas, nagu on osutatud artiklis 78, käsitatakse mahaarvatavate kuludena üksnes siis, kui neid ei antaks (ka) sõltumatule kolmandale isikule.

Artikkel 16

Heategevusorganisatsioonid

Organisatsiooni loetakse heategevusorganisatsiooniks, kui täidetud on järgmised tingimused:

- a) ta on juriidiline isik ning vastavalt selle liikmesriigi seadustele, kus ta on asutatud, tunnistatakse ta tegevus heategevuslikuks;
- b) tema ainuke või peamine eesmärk ja tegevus on üldistes huvides; eesmärk haridus-, sotsiaalhoolekande-, meditsiini-, kultuuri-, teadus-, heategevus-, religiooni-, keskkonna- või spordivaldkonnas loetakse olevat üldsusele kasulik, eeldusel et see on üldistes huvides;
- c) tema varad on tühistamatult nähtud ette tema eesmärgi saavutamiseks;
- d) tema suhtes kohaldatakse teabe avaldamise nõudeid seoses tema raamatupidamisarvestuse ja tegevusega;
- e) ta ei ole poliitiline partei selle liikmesriigi määratlusele, kus ta on asutatud.

V PEATÜKK

KAJASTAMISE AEG JA VÄÄRTUSTE MÄÄRAMINE

Artikkel 17 *Üldpõhimõtted*

Tulud, kulud ja kõik muud võimalikud mahaarvamised kajastatakse maksustamise mõttes nende tekkimise aastal, välja arvatud juhul, kui käesoleva direktiiviga on teisiti ette nähtud.

Artikkel 18 *Tulude tekkimine*

Tulud tekivad, kui tekib õigus neid saada ning nende suurust saab määrata piisava täpsusega, sõltumata sellest, kas tegelik makse on tehtud.

Artikkel 19 *Mahaarvatavate kulude tekkimine*

Mahaarvatav kulu tekib hetkel, kui järgmised tingimused on täidetud:

- a) maksetegemise kohustus on tekkinud;
- b) kohustuse suurust saab määrata piisava täpsusega;
- c) kaupadega kauplemise korral on olulised riskid ja kaupade omamisega kaasnevad hüved kantud üle maksumaksjale ning teenuste osutamise korral on maksumaksjale teenus osutatud.

Artikkel 20 *Mitteamortiseeritavate varadega seotud kulud*

Selliste põhivarade omandamise, loomise või parendamisega seotud kulud, mis ei ole artikli 40 kohaselt amortiseeritavad, arvatakse maha maksuaastal, mil põhivarad on võõrandatud, eeldusel et müügitulu on maksustamisbaasi hulka arvestatud.

Artikkel 21 *Varud ja lõpetamata toodang*

Mahaarvatavate kulude kogusummat maksuaastal suurendatakse varude ja lõpetamata toodangu väärtuse võrra maksuaasta alguses ning vähendatakse varude ja poolelioleva toodangu väärtuse võrra sama maksuaasta lõpus. Seoses varude ja poolelioleva toodanguga, mis on seotud pikaajaliste lepingutega, mingeid korrigeerimisi ei tehta.

Artikkel 22
Hindamine

1. Maksustamisbaasi arvutamiseks mõõdetakse tehinguid, võttes aluseks järgmised näitajad:
 - a) tehingust saadav rahaline tasu, nt kauba või teenuse hind;
 - b) turuväärtus, kui tehingust saadav tasu on tervenisti või osaliselt mitterahaline;
 - c) turuväärtus mitterahalise kingituse korral, mille on saanud maksumaksja;
 - d) turuväärtus mitterahalise kingituse korral, mille on teinud maksumaksja ning mis ei ole kingitus heategevusorganisatsioonile;
 - e) kauplemiseesmärgil hoitavate finantsvarade ja kohustiste õiglase väärtus;
 - f) maksustamisväärtus heategevusorganisatsioonidele tehtud mitterahaliste kingituste puhul.
2. Maksustamisbaasi, sissetulekut ja kulusid mõõdetakse maksuaasta jooksul eurodes või arvestatakse eurodesse ümber maksuaasta viimasel päeval aasta keskmise vahetuskursi alusel, mille on avaldanud Euroopa Keskpank kalendriaasta kohta, või kui maksuaasta erineb kalendriaastast, maksuaasta jooksul Euroopa Keskpanka poolt avaldatud keskmise päevakursi alusel. Seda ei kohaldata üksiku maksumaksja suhtes, kes asub liikmesriigis, kes ei ole eurot kasutusele võtnud. Samuti ei kohaldata seda grupi suhtes, kui grupi kõik liikmed asuvad samas liikmesriigis ning kõnealune riik ei ole eurot kasutusele võtnud.

Artikkel 23

Kauplemiseesmärgil hoitavad finantsvarad ja kohustised (kauplemisportfell)

1. Finantsvara või kohustist käsitatakse kauplemiseesmärgil hoitavana, kui ta on üks järgmistest:
 - a) see on omandatud või see on tekkinud peamiselt müügi või tagasiostmise eesmärgil lähitulevikus;
 - b) nende määratletud finantsinstrumentide portfelli osa, mida hallatakse ühiselt ja mille kohta on tõendeid hiljuti toimunud lühiajalise kasumivõtmise kohta.
2. Olenemata artiklitest 18 ja 19 arvestatakse maksustamisbaasi hulka mis tahes erinevused kauplemiseesmärgil hoitud finantsvarade või kohustiste maksuaasta lõpu õiglase väärtuse ja sama maksuaasta alguse õiglase väärtuse vahel, või kui ostmise kuupäev on hilisem, selle kuupäeva õiglase väärtuse vahel.
3. Kui kauplemiseesmärgil hoitud finantsvara või kohustis võõrandatakse, lisatakse tulu maksustamisbaasile. Õiglase väärtus maksuaasta alguses või turuväärtus ostmise kuupäeval, kui see on hilisem, arvatakse maha.

Artikkel 24
Pikaajalised lepingud

1. Pikaajaline leping vastab järgmistele tingimustele:
 - a) see on sõlmitud tootmise, seadmestamise või ehituse või teenuste osutamise kohta;
 - b) selle tähtaeg ületab või tõenäoliselt ületab 12 kuud.
2. Olenemata artiklist 18 kajastatakse pikaajalise lepinguga seotud tulud maksustamise eesmärgil summas, mis vastab lepingu täidetud osale vastaval maksuaastal. Täidetud osa protsent määratakse kindlaks kas kõnealuse aasta kulude suhte alusel hinnangulistesse kogukuludesse või eksperdi hinnangu alusel selle kohta, kui suures ulatuses on maksuaasta lõpu seisuga leping täidetud.
3. Pikaajalise lepinguga seotud kulud võetakse arvesse nende tekkimise maksuaastal.

Artikkel 25
Eraldised

1. Olenemata artiklist 19, kui maksuaasta lõpus on selge, et maksumaksjal on juriidiline kohustus või tõenäoline tulevane juriidiline kohustus, mis tuleneb tegevustest või tehingutest, mis on tehtud kõnealusel maksuaastal või eelmistel maksuaastatel, on mahaarvatav mis tahes summa, mis tuleneb kõnealusest kohustusest, mida saab usaldusväärset hinnata, eeldusel et summa võimalik arveldamine kajastatakse mahaarvatava kuluna.

Kui kohustus on seotud tegevuse või tehinguga, mis jätkub järgmistel maksuaastatel, jaguneb mahaarvamine proportsionaalselt tegevuse või tehingu hinnangulise kestuse peale, võttes arvesse nendest tulenevat tulu.

Käesoleva artikli alusel mahaarvatud summad vaadatakse läbi ja kohandatakse iga maksuaasta lõpus. Tulevastel aastatel maksustamisbaasi arvutamisel võetakse arvesse juba maha arvatud summasid.

2. Usaldusväärne hinnang põhineb hinnangulistel kuludel, mida on vaja praeguse kohustuse täitmiseks maksuaasta lõpus, eeldusel et hinnang põhineb kõigil olulistel teguritel, sealhulgas äriühingu, grupi või sektori varasemal kogemusel. Eraldise mõõtmisel kohaldatakse järgmist:
 - a) arvesse tuleb võtta kõiki riske ja ebamäärasusi. Samas ebamäärasus ei õigusta ülemääraste eraldiste loomist;
 - b) kui eraldiste tähtaeg on 12 kuud või kauem ning diskontomäär ei ole kokku lepitud, diskonteeritakse eraldis sellel kalendriaastal, mille jooksul maksuaasta lõpeb, 12-kuulise tähtajaga võlakirjade aasta keskmise EURIBORiga, mille on avaldanud Euroopa Keskpank;
 - c) tulevasi sündmusi võetakse arvesse, kui põhjendatult võib arvata, et need toimuvad;

- d) tulevast kasu, mis on otse seotud sündmusega, millega seoses eraldi tekib, võetakse arvesse.

Artikkel 26
Pensionid

Pensionieraldiste puhul kasutatakse aktuaarseid meetodeid, et hinnata usaldusväärselt hüvitise summat, mille töötajad on välja teeninud tööalase teenistuse eest käesoleval või eelneval perioodil.

Pensionieraldis diskonteeritakse vastavalt 12-kuulise tähtajaga võlakirjade EURIBORile, mille on avaldanud Euroopa Keskpank. Arvutused põhinevad kõnealuse määra selle kalendriaasta aastasel keskmisel, mille jooksul maksuaasta lõpeb.

Artikkel 27
Halbade võlgade mahaarvamised

1. Halbade võlgade nõudeid lubatakse maha arvata, kui täidetud on järgmised tingimused:
 - a) maksuaasta lõpuks on maksumaksja võtnud kõik vajalikud meetmed maksete saamiseks ja põhjendatult usub, et võlga ei tasuta täielikult või osaliselt; või maksumaksjal on suur hulk samalaadseid nõudeid ning ta saab põhjendatult hinnata halbade võlgade nõuete suurust protsentuaalselt, võttes aluseks kõik olulised tegurid, sealhulgas võimaliku varasema kogemuse;
 - b) võlgnik ei ole maksumaksjaga sama grupi liige;
 - c) seoses halva võlga ei ole vastavalt artiklile 41 tehtud ühtegi mahaarvamist;
 - d) kui halb võlg on seotud nõuetega ostjate vastu, lisatakse võlale vastav summa maksustamisbaasi tuluna.
2. Selleks et otsustada, kas kõik põhjendatud meetmed makse saamiseks on võetud, võetakse arvesse järgmist:
 - a) kas võla sissenõudmise kulud on võrreldes võla suurusega ebaproportsionaalsed;
 - b) kas on väljavaateid võlg edukalt sisse nõuda;
 - c) kas antud asjaoludel on põhjendatud, et äriühing jätkab võla sissenõudmist.
3. Kui varem halva võlana mahaarvatud võlg arveldatakse, lisatakse kaetud summa arveldamise aasta maksustamisbaasile.

Artikkel 28
Riskimaandamine

Riskimaandamisinstrumenti kasumeid ja kahjumeid käsitletakse samal viisil kui vastava maandatava alusinstrumenti kasumeid ja kahjumeid. Maksumaksjate puhul, kes on grupi liikmed, võib riskimaandamisinstrumenti ja alusinstrumenti omada grupi eri liikmed. Tegemist on riskimaandamissuhtega, kui täidetud on mõlemad järgmised tingimused:

- a) riskimaandamissuhe on ametlikult kindlaks määratud ja eelnevalt dokumenteeritud;
- b) riskimaandamisinstrumentid on eeldatavalt väga tõhusad ja seda tõhusust saab usaldusväärset mõõta.

Artikkel 29
Varud ja lõpetamata toodang

1. Tavapäraselt üksteisest selgelt eristatavate varuobjektide ja lõpetamata toodangu ning konkreetsete projektide jaoks toodetud ja eraldatud kaupade ja osutatud teenuste soetusmaksumust mõõdetakse individuaalselt. Muude varuobjektide ja lõpetamata toodangu soetusmaksumust mõõdetakse, kasutades selleks FIFO või kaalutud keskmise soetusmaksumuse meetodit.
2. Maksumaksja kasutab järjepidevalt sama meetodit kõigi nende varude ja lõpetamata toodangu hindamisel, millel on sarnane laad ja otstarve. Varude ja lõpetamata toodangu soetusmaksumus sisaldab kõiki ostukulutusi, otseseid töötlemiskulutusi ja muid otseseid kulutusi, ilma milleta varud ei oleks olemasolevas asukohas ega tööseisundis. Need esitatakse ilma mahaarvatava käibemaksuta. Maksumaksja, kes on enne käesoleva direktiiviga kehtestatud süsteemi kasuks otsustamist võtnud varude ja poolelioleva toodangu hindamisel arvesse kaudseid kulusid, võib jätkata kaudsete kulude lähenemisviisi kasutamist.
3. Varusid ja pooleliolevat toodangut hinnatakse järjepideval viisil.
4. Varusid ja pooleliolevat toodangut hinnatakse maksuaasta viimasel päeval kas soetusmaksumuses või netorealiseerimisväärtuse alusel, sõltuvalt sellest, kumb on madalam. Netorealiseerimisväärtus on tavapärasel äritegevuses kasutatav hinnanguline müügihind, millest on maha arvatud toote lõpetamiseks ja müügi sooritamiseks vajalikud hinnangulised kulutused.

Artikkel 30
Kindlustusandjad

Kindlustusandjate suhtes, kellel on luba tegutseda liikmesriikides vastavalt nõukogu direktiivile 73/239/EMÜ¹⁵ kahjukindlustuse valdkonnas, vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2002/83/EÜ¹⁶ elukindlustuse valdkonnas ning vastavalt Euroopa

¹⁵ EÜT L 228, 16.8.1973, lk 3.

¹⁶ EÜT L 345, 19.12.2002, lk 1.

Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2005/68/EÜ¹⁷ edasikindlustuse valdkonnas, kohaldatakse järgmisi lisanõudeid:

- a) maksustamisbaas sisaldab selliste varade turuväärtuse erinevust, mõõdetuna sama maksuaasta lõpus ja alguses või nende varade ostmise lõpetamise järel, kui see kuupäev on hilisem, millesse investeeriti elukindlustusvõtja kasuks ning millega kaasneb investeerimisrisk.
- b) maksustamisbaas sisaldab selliste varade turuväärtuse erinevust, mõõdetuna võõrandamise ajal ja maksuaasta alguses, või nende varade ostmise lõpetamise järel, kui see kuupäev on hilisem, millesse investeeriti elukindlustusvõtja kasuks ning millega kaasneb investeerimisrisk;
- c) direktiivi 91/674/EMÜ¹⁸ kohased kindlustusandjate kindlustustehnilised eraldised on mahaarvatavad, väljaarvatud tasanduseraldised. Liikmesriik võib sätestada tasanduseraldiste mahaarvamise. Grupi puhul kohaldatakse iga sellist tasanduseraldiste mahaarvamist grupi nende liikmete jaotatud osa suhtes, kes on kõnealuse liikmesriigi residendid või asuvad seal. Mahaarvatud summad vaadatakse läbi ja kohandatakse iga maksuaasta lõpus. Tulevaste aastate maksustamisbaasi arvutamisel võetakse arvesse juba mahaarvatud summasid.

Artikkel 31

Varade ülekandmine kolmandasse riiki

1. Kui residendist maksumaksja kannab põhivara üle oma püsivasse tegevuskohta kolmandas riigis, käsitatakse seda ülekandmise aastal residendist maksumaksja maksustamisbaasi arvutamisel vara võõrandamisena. Kui mitteresidendist maksumaksja kannab liikmesriigis asuvast püsivast tegevuskohast põhivara üle kolmandasse riiki, käsitatakse seda samuti vara võõrandamisena.
2. Lõiget 1 ei kohaldata, kui kolmas riik on Euroopa Majanduspiirkonna lepingu osaline ja kui kõnealuse kolmanda riigi ja residendist maksumaksja või püsiva tegevuskoha liikmesriigi vahel on olemas teabevahetust käsitlev leping, mis on võrreldav direktiiviga 2011/16/EL.

VI PEATÜKK

PÕHIVARADE AMORTISATSIOON

Artikkel 32

Põhivararegister

Iga põhivara puhul kantakse põhivararegistrisse omandamis-, loomis- või parendamiskulud koos asjaomase kuupäevaga.

¹⁷ ELT L 232, 9.12.2005, lk 1.

¹⁸ EÜT L 374, 19.12.1991, lk 1.

Artikkel 33
Amortisatsioonibaas

1. Amortisatsioonibaasi kuuluvad kõik kulud, mis on otse seotud põhivara omandamise, loomise või parendamisega.

Kulud ei hõlma mahaarvatavat käibemaksu.

Maksumaksja toodetud põhivarade puhul lisatakse amortisatsioonibaasile ka kaudsed kulud, mis on tekkinud vara tootmisel, kui need ei ole muul viisil mahaarvatavad.

2. Kingitusena saadud vara amortisatsioonibaas on selle turuväärtus, nagu on kajastatud tuludes.
3. Amortiseeritava põhivara amortisatsioonibaasi vähendatakse mis tahes toetuse võrra, mis on otseselt seotud vara omandamise, loomise või parendamisega, nagu on osutatud artikli 11 punktis a.

Artikkel 34
Amortiseerimise õigus

1. Vastavalt lõikele 3 arvab kulumi maha majanduslik omanik.
2. Liisingulepingute puhul, mille korral majanduslik ja juriidiline omandiõigus ei lange kokku, on majanduslikul omanikul õigus arvata maksustamisbaasist maha liisingumaksete intressiosa. Liisingumaksete intressiosa arvestatakse juriidilise omaniku maksustamisbaasi hulka.
3. Põhivara võib amortiseerida samal ajal üksnes üks maksumaksja. Kui vara majanduslikku omanikku ei saa kindlaks määrata, võib juriidiline omanik kulumi maha arvata. Sellisel juhul liisingumaksete intressiosa juriidilise omaniku maksustamisbaasi hulka ei arvestata.
4. Maksumaksja ei või kulumiarvestusest loobuda.
5. Komisjon võib kooskõlas artikliga 127 ning arvestades artiklites 128, 129 ja 130 sätestatud tingimusi võtta vastu delegeeritud õigusakte, et kehtestada üksikasjalikumad nõuded järgmise kohta:
 - a) juriidilise ja majandusliku omandiõiguse määratlused, eriti seoses liisitud varadega;
 - b) liisingumaksete kapitali- ja intressiosa arvutamine;
 - c) liisitud vara amortisatsioonibaasi arvutamine.

Artikkel 35
Parenduskulude amortiseerimine

Parenduskulusid amortiseeritakse vastavalt nõuetele, mida kohaldatakse parendatud põhivara suhtes, nagu oleksid need seotud uena omandatud põhivaraga.

Artikkel 36
Individuaalselt amortiseeritavad varad

1. Ilma et see piiraks lõike 2 ning artiklite 39 ja 40 kohaldamist, amortiseeritakse põhivarad individuaalselt nende kasuliku eluea jooksul lineaarse meetodi alusel. Põhivara kasulik eluiga on järgmine:
 - a) hooned: 40 aastat;
 - b) muud pikaajalised materiaalsed varad kui hooned: 15 aastat;
 - c) immateriaalsed varad: periood, mille jooksul varal on juriidiline kaitse või milleks anti õigus; 15 aastat juhul, kui perioodi ei saa määrata.
2. Kasutatud hooned, kasutatud pikaajalised materiaalsed varad ja kasutatud immateriaalsed varad amortiseeritakse vastavalt järgmistele nõuetele:
 - a) kasutatud hoone amortiseeritakse 40 aasta jooksul, välja arvatud juhul, kui maksumaksja tõestab, et hoone hinnanguline allesjäänud kasulik eluiga on alla 40 aasta; sellisel juhul amortiseeritakse hoone kõnealuse lühema perioodi jooksul;
 - b) kasutatud pikaajaline materiaalne vara amortiseeritakse 15 aasta jooksul, välja arvatud juhul, kui maksumaksja tõestab, et vara hinnanguline allesjäänud kasulik eluiga on alla 15 aasta; sellisel juhul amortiseeritakse see kõnealuse lühema perioodi jooksul;
 - c) kasutatud immateriaalne vara amortiseeritakse 15 aasta jooksul, välja arvatud juhul, kui periood, mille jooksul varal on juriidiline kaitse või milleks anti õigus, on kindlaks määratud; sellisel juhul amortiseeritakse vara kõnealuse perioodi jooksul.

Artikkel 37
Kajastamise aeg

1. Terve aasta kulum arvatakse maha omandamise või kasutuselevõtu aastal, sõltuvalt sellest, kumb on hilisem. Kulumit ei arvata maha võõrandamise aastal.
2. Kui vara võõrandatakse (vabatahtlikult või sunniviisiliselt) maksuaastal, arvatakse selle maksustamisväärtus ja varaga seoses tehtud parenduskulude maksustamisväärtus maha kõnealuse aasta maksustamisbaasist. Kui põhivara puhul on artikli 41 alusel võimalik erandlik mahaarvamine, vähendatakse artikli 20 kohast mahaarvamist, et võtta arvesse erandlikku mahaarvamist, mis juba on tehtud.

Artikkel 38
Maksusoodustuse andmine asendusvaradele

1. Kui individuaalselt amortiseeritava vara võõrandamisest saadav tulu reinvesteeritakse enne võõrandamise maksuaastale järgneva teise maksuaasta lõppu varasse, mida kasutatakse samal või sarnasel otstarbel, arvatakse võõrandamise aastal

maha summa, mille võrra kõnealune tulu ületab vara maksustamisväärtust. Asendusvara amortisatsioonibaasi vähendatakse sama summa võrra.

Vabatahtlikult võõrandatud vara peab olema enne võõrandamist omatud vähemalt kolm aastat.

2. Asendusvara võib osta võõrandamisele eelneval maksuaastal.

Kui asendusvara ei osteta enne võõrandamise aastale järgneva teise maksuaasta lõppu, suurendatakse võõrandamise aastal mahaarvatud summat 10 % ning see liidetakse maksustamisbaasile võõrandamise aastale järgneval teisel maksuaastal.

3. Kui maksumaksja lahkub grupist, mille liige ta on, või lõpetab käesoleva direktiiviga kehtestatud süsteemi kohaldamise esimese aasta jooksul ilma asendusvara ostmata, liidetakse võõrandamise aastal mahaarvatud summa maksustamisbaasile. Kui maksumaksja lahkub grupist või lõpetab süsteemi kohaldamise teisel aastal, suurendatakse kõnealust summat 10 %.

Artikkel 39

Varakogum

1. Muud kui artiklites 36 ja 40 osutatud põhivarad amortiseeritakse koos ühe varakogumina aastase määraga 25 % amortisatsioonibaasist.

2. Varakogumi amortisatsioonibaas maksuaasta lõpus on selle maksustamisväärtus eelmise aasta lõpu seisuga ning seda on kohandatud vastavalt varadele, mis jooksva aastal on kogumisse lisatud või sealt eemaldatud. Kohandusi tehakse seoses varade omandamis-, loomis- või parendamiskuludega (liidetakse) ja seoses varade võõrandamisest saadud tuluga ning mis tahes kompensatsiooniga, mis on saadud vara kaotamise või hävitamise eest (arvatakse maha).

3. Kui vastavalt lõikele 2 arvatud amortisatsioonibaas on negatiivne, lisatakse teatav summa, nii et amortisatsioonibaas on null. Sama summa liidetakse maksustamisbaasile.

Artikkel 40

Mitteamortiseeritavad varad

Järgmisi varasid ei amortiseerita:

- a) materiaalsed põhivarad, mis ei kulu ega vanane, nt maa, kunstiteosed, antiikesemed või juveeltooted;
- b) finantsvarad.

Artikkel 41

Erandlik amortiseerimine

1. Kui maksumaksja tõestab erakorralistel asjaoludel, et mitteamortiseeritava põhivara väärtus on maksuaasta lõpuks pidevalt vähenenud, võib ta maha arvata väärtuse

vähennemisega võrdse summa. Sellist mahaarvamist ei või siiski teha seoses varadega, mille võõrandamisest saadav tulu on maksuvaba.

2. Kui sellise vara väärtus, mille suhtes kohaldatakse erandlikku amortiseerimist, eelmisel maksuaastal suureneb, lisatakse maksustamisbaasile kõnealusele suurenemisele vastav summa sellel aastal, kui suurenemine toimub. Mis tahes selline lisamine või lisamised koos ei tohi siiski ületada algselt lubatud mahaarvamise summat.

Artikkel 42

Põhivara kategooriate täpsustamine

Komisjon võib kooskõlas artikliga 127 ning arvestades artiklites 128, 129 ja 130 sätestatud tingimusi võtta vastu delegeeritud õigusakte, et määratleda täpsemalt käesolevas peatükis osutatud põhivara kategooriad.

VII PEATÜKK

KAHJUMID

Artikkel 43

Kahjumid

1. Maksumaksja või mitteresidendist maksumaksja püsiva tegevuskoha majandusaasta kahjumi võib maha arvata järgmistel maksuaastatel, välja arvatud juhul, kui käesoleva direktiiviga on ette nähtud teisiti.
2. Eelmiste maksuaastate kahjumi arvelt maksustamisbaasi vähendamise tulemuseks ei ole negatiivne summa.
3. Vanemaid kahjumeid kasutatakse esimesena.

VIII PEATÜKK

KÄESOLEVA DIREKTIIVIGA KEHTESTATUD SÜSTEEMIGA LIITUMINE JA SELLE KASUTAMISEST LOOBUMINE

Artikkel 44

Varade ja kohustiste kajastamise ning hindamise üldine reegel

Kui maksumaksja otsustab kohaldada käesoleva direktiiviga kehtestatud süsteemi, kajastatakse kõik varad ja kohustised sellises väärtuses, nagu on arvatud vastavalt riiklikele maksueeskirjadele vahetult enne süsteemi kohaldama hakkamise kuupäeva, välja arvatud juhul, kui käesolevas direktiivis on teisiti märgitud.

Artikkel 45

Põhivarade kvalifitseerimine amortiseerimise eesmärgil

1. Põhivarad, mida hakatakse kajastama käesoleva direktiiviga kehtestatud süsteemi alusel, amortiseeritakse vastavalt artiklitele 32–42.
2. Olenemata lõikest 1 kohaldatakse järgmisi amortiseerimisnõudeid:
 - a) põhivarad, mis on individuaalselt amortiseeritavad nii ettevõtte tulumaksu riikliku seaduse alusel, mida maksumaksja suhtes varem kohaldati, kui ka süsteemi nõuete alusel, amortiseeritakse vastavalt artikli 36 lõikele 2;
 - b) põhivarad, mis olid individuaalselt amortiseeritavad ettevõtte tulumaksu riikliku seaduse alusel, mida maksumaksja suhtes varem kohaldati, kuid mitte süsteemi nõuete alusel, lisatakse varakogumisse vastavalt artiklile 39;
 - c) põhivarad, mis on varakogumisse lisatud amortiseerimise eesmärgil vastavalt ettevõtte tulumaksu riiklikule seadusele, mida maksumaksja suhtes varem kohaldati, liidetakse süsteemiga varakogumina vastavalt artiklile 39, isegi kui need oleksid süsteemi kohaselt individuaalselt amortiseeritavad;
 - d) põhivarad, mis ei olnud amortiseeritavad või mida ei amortiseeritud ettevõtte tulumaksu riikliku seaduse alusel, mida maksumaksja suhtes varem kohaldati, kuid mis on amortiseeritavad süsteemi alusel, amortiseeritakse vastavalt artikli 36 lõikele 1 või artiklile 39.

Artikkel 46

Pikaajalised lepingud süsteemiga liitumisel

Tulud ja kulud, mida vastavalt artikli 24 lõigetele 2 ja 3 käsitatakse olevat tekkinud enne seda, kui maksumaksja otsustas hakata kasutama käesoleva direktiiviga kehtestatud süsteemi, kuid mida ei ole veel võetud maksustamisbaasi arvutamisel vastavalt ettevõtte tulumaksu riiklikule seadusele arvesse, arvestatakse maksustamisbaasi hulka või arvatakse sellest maha vastavalt riiklikus seaduses sätestatud kajastamise nõuetele.

Tulud, mida enne maksumaksja liitumist grupiga maksustati ettevõtte tulemaksu riikliku seaduse alusel kõrgemalt, kui neid oleks maksustatud juhul, kui need oleks arvestatud maksustamisbaasi hulka artikli 24 lõike 2 kohaselt, arvatakse maksustamisbaasist maha.

Artikkel 47

Eraldised ja mahaarvamised süsteemiga liitumisel

1. Artiklites 25, 26 ja 27 sätestatud eraldiste, pensionieraldiste ja halbade võlgade mahaarvamised arvatakse maha üksnes selles ulatuses, kui need tulenevad tegevustest ja tehingutest, mis on tehtud pärast seda, kui maksumaksja otsustas hakata kasutama käesoleva direktiiviga kehtestatud süsteemi.
2. Kulud, mis tekkisid seoses tegevuste ja tehingutega, mis tehti enne seda, kui maksumaksja otsustas hakata kasutama süsteemi, kuid mida ei ole maha arvatud, on mahaarvatavad.

3. Summasid, mis arvati enne süsteemiga liitumist maha, ei või uuesti maha arvata.

Artikkel 48
Kahjum enne süsteemiga liitumist

Kui maksumaksjal tekkis enne käesoleva direktiiviga kehtestatud süsteemiga liitumist kahjum, mida saaks kohaldatava riikliku seaduse alusel edasi kanda, kuid mida ei ole seni maksustatava kasumiga tasaarveldatud, võib kõnealuse kahjumi arvata maha maksustamisbaasist selles ulatuses, mis on riikliku seadusega ette nähtud.

Artikkel 49
Süsteemist loobumise põhireegel

Kui maksumaksja loobub käesoleva direktiiviga kehtestatud süsteemi kasutamisest, kajastatakse tema varad ja kohustised väärtuses, mis on arvatud vastavalt süsteemi nõuetele, välja arvatud juhul, kui käesoleva direktiiviga on teisiti ette nähtud.

Artikkel 50
Varakogumina amortiseeritud põhivarad

Kui maksumaksja loobub käesoleva direktiiviga kehtestatud süsteemist, kajastatakse käesoleva direktiiviga kehtestatud süsteemi kohane varakogum riiklike maksueeskirjade kohaldamise eesmärgil ühe varakogumina, mis amortiseeritakse kahaneva jäägi meetodil aastase määraga 25 %.

Artikkel 51
Pikaajalised lepingud süsteemist loobumisel

Pärast maksumaksja loobumist süsteemist käsitletakse pikaajalistest lepingutest tulenevaid tulusid ja kulusid, vastavalt ettevõtte tulumaksu riiklikule seadusele, mida järgnevalt hakatakse kohaldama. Samas tulusid ja kulusid, mis on maksustamise eesmärgil võetud käesoleva direktiiviga kehtestatud süsteemis juba arvesse, uuesti arvesse ei võeta.

Artikkel 52
Eraldised ja mahaarvamised süsteemist loobumisel

Pärast maksumaksja loobumist käesoleva direktiiviga kehtestatud süsteemist ei või uuesti maha arvata kulusid, mis on juba maha arvatud vastavalt artiklitele 25–27.

Artikkel 53
Kahjum süsteemist loobumisel

Maksumaksjal tekkinud kahjum, mida ei ole veel tasaarveldatud kasumitega, mida maksustatakse vastavalt käesoleva direktiiviga kehtestatud süsteemi nõuetele, kantakse edasi vastavalt ettevõtte tulumaksu riiklikule seadusele.

IX PEATÜKK

KONSOLIDEERIMINE

Artikkel 54

Tütarettevõtted, kus emaettevõttel on nõuetele vastav osalus

1. Nõuetele vastav osalus tütarettevõtetes on osalus kõigis vahetutes tütarettevõtetes ja tütarettevõtete tütarettevõtetes, kus emaettevõttel on järgmised õigused:
 - a) õigus kasutada üle 50 % hääleõigusest;
 - b) omandiõigus rohkem kui 75 %-le ettevõtte kapitalist või õigus rohkem kui 75 %-le kasumist.
2. Lõikes 1 osutatud piirmäärade arvutamiseks muude ettevõtete kui vahetute tütarettevõtete puhul kohaldatakse järgmisi eeskirju:
 - a) kui hääleõiguse piirmäär vahetute tütarettevõtete ja tütarettevõtete tütarettevõtete suhtes on saavutatud, peetakse emaettevõtet 100 % selliste õiguste omanikuks.
 - b) õigust osalusele kasumijaotuses ja kapitaliomandiõigust arvutatakse, korrutades osalused iga vahepealse astme tütarettevõtetes. Emaettevõtte kuni 75 %-list otsest või kaudset omandiõigust, sh õigused kolmandate riikide residentidest ettevõtetes, võetakse arvutamisel samuti arvesse.

Artikkel 55

Grupi moodustamine

1. Residentist maksumaksja moodustab grupi koos:
 - a) kõigi oma teistes liikmesriikides asuvate püsivate tegevuskohtadega;
 - b) kõigi mis tahes liikmesriigis asuvate püsivate tegevuskohtadega, mis kuuluvad kolmandate riikide residentidest tütarettevõtetele, kus emaettevõttel on nõuetele vastav osalus;
 - c) kõigi oma ühe või mitme liikmesriigi residentidest tütarettevõtetega, kus emaettevõttel on nõuetele vastav osalus;
 - d) teiste residentidest maksumaksjatega, kes on kolmanda riigi residentist ja artikli 2 lõike 2 punkti a tingimustele vastava ettevõtte tütarettevõtted, kus emaettevõttel on nõuetele vastav osalus.
2. Mitteresidentist maksumaksja moodustab grupi koos kõigi oma liikmesriikides asuvate püsivate tegevuskohtade ja ühe või mitme liikmesriigi residentidest tütarettevõtetega, kus emaettevõttel on nõuetele vastav osalus, sh viimatimainitu püsivad tegevuskohad, mis asuvad liikmesriikides.

Artikkel 56
Maksevõimetus

Maksevõimetu või likvideerimisel olev ettevõtte ei või saada grupi liikmeks. Maksevõimetuks kuulutatud või likvideeritud maksumaksja lahkub grupist viivitamatult.

Artikkel 57
Konsolideerimise ulatus

1. Grupi liikmete maksustamisbaasid konsolideeritakse.
2. Kui konsolideeritud maksustamisbaas on negatiivne, kantakse kahjum üle ja tasaarvestatakse järgmise positiivse konsolideeritud maksustamisbaasiga. Kui konsolideeritud maksustamisbaas on positiivne, jagatakse seda vastavalt artiklitele 86–102.

Artikkel 58
Kajastamise aeg

1. Artikli 54 piirmäärasid tuleb järgida kogu maksuaasta jooksul.
2. Olenemata lõikest 1 saab maksumaksja grupi liikmeks kuupäeval, mil artikli 54 piirmäärad on saavutatud. Piirmäärasid tuleb järgida vähemalt üheksal järjestikusel kuul, vastasel korral koheldakse maksumaksjat nii, nagu ta ei oleks kunagi grupi liikmeks saanud.

Artikkel 59
Grupiseste tehingute elimineerimine

1. Konsolideeritud maksustamisbaasi arvutamisel ei võeta arvesse otse grupi liikmete vahel toimunud tehingutest tulenevat kasumit ja kahjumit.
2. Selleks et määrata, et tegemist on grupisese tehinguga, peavad mõlemad tehinguosalised olema grupi liikmed ajal, mil tehing toimub ning sellega seotud tulud ja kulud tekkivad.
3. Grupid kohaldavad grupiseste tehingute kirjendamiseks kindlat ja nõuetekohaselt dokumenteeritud meetodit. Grupid võivad meetodit vahetada maksuaasta alguses ainult arvestatavatel ärilistel põhjustel.
4. Grupiseste tehingute kirjendamise meetod võimaldab näidata kõiki grupiseseid ülekandmisi ja müüke soetusmaksumuses või maksustamisväärtuse alusel, sõltuvalt sellest, kumb on madalam.

Artikkel 60
Maksude kinnipidamine ja maksustamine tuluallikariigis

Grupi liikmete vahelisi tehinguid ei maksustata tuluallikariigis maksu kinnipidamise teel ega mingil muul moel.

X PEATÜKK

GRUPIGA LIITUMINE JA SELLEST LAHKUMINE

Artikkel 61

Põhivara grupiga liitumisel

Kui maksumaksja on mitteamortiseeritava või individuaalselt amortiseeritava põhivara majanduslik omanik grupiga liitumise kuupäeval ning kui mõni grupi liige viie aasta jooksul alates kõnealusest kuupäevast midagi sellest varast võõrandab, kohandatakse võõrandamise aastal sellele grupiliikmele jaotatud osa, kes oli selle vara majanduslik omanik grupiga liitumise kuupäeval. Võõrandamisest saadud tulu liidetakse kõnealusele osale ning mitteamortiseeritava põhivaraga seotud kulud ja amortiseeritava põhivara maksustamisväärtus arvatakse maha.

Selline kohandus tuleb teha ka finantsvarade suhtes, v.a. sidusettevõtete osad või aktsiad, kasumis osalevad laenud ja omaaktsiad.

Kui ettevõtte reorganiseerimise tulemusel maksumaksjat enam ei eksisteeri või tal ei ole enam püsivat tegevuskohta liikmesriigis, kus ta oli resident grupiga liitumise kuupäeval, loetakse käesoleva artikli sätete kohaldamise eesmärgil püsiv tegevuskoht seal olevaks.

Artikkel 62

Pikaajalised lepingud grupiga liitumisel

Maksumaksja tulud ja kulud, mis tekkisid artikli 24 lõigete 2 ja 3 kohaselt enne tema liitumist grupiga, kuid mida maksu arvutamisel ettevõtte tulumaksu riikliku kehtiva seaduse alusel veel arvesse ei võetud, liidetakse jaotatud osale või arvestatakse sellest maha kooskõlas siseriiklike kajastamise aega käsitlevate õigusnormidega.

Tulud, mida enne maksumaksja liitumist grupiga maksustati ettevõtte tulumaksu riikliku kehtiva seaduse alusel kõrgemalt, kui neid oleks maksustatud artikli 24 lõike 2 kohaselt, arvatakse jaotatud osast maha.

Artikkel 63

Eraldised ja mahaarvamised grupiga liitumisel

Artiklitega 25, 26 ja 27 hõlmatud kulusid, mis tekkisid seoses tegevuste ja tehingutega, mis toimusid enne maksumaksja liitumist grupiga, kuid millega seoses ei tehtud eraldist või mida ei arvatud maha ettevõtte riikliku kehtiva tulumaksu seaduse alusel, saab maha arvata ainult maksumaksjale jaotatud osast, v.a juhul, kui need tekkisid rohkem kui viis aastat pärast maksumaksja liitumist grupiga.

Artikkel 64
Kahjum grupiga liitumisel

Tasaarvestamata kahjumit, mis tekkis maksumaksjal või püsival tegevuskohal käesoleva direktiivi eeskirjade või ettevõtte tulumaksu riikliku seaduse kohaselt ning enne grupiga liitumist, ei või konsolideeritud maksustamisbaasiga tasaarvestada. Selline kahjum kantakse edasi ja selle võib tasaarvestada jaotatud osaga kas vastavalt artiklile 43 või ettevõtte tulumaksu riiklikule seadusele, mida oleks maksumaksja suhtes kohaldatud käesolevas direktiivis sätestatud süsteemi puudumisel.

Artikkel 65
Grupi tegevuse lõpetamine

Kui grupp tegevuse lõpetab, loetakse maksuaasta lõppenuks. Konsolideeritud maksustamisbaas ja grupi kogu tasaarvestamata kahjum jagatakse grupi liikmete vahel kooskõlas artiklitega 86–102 lõpetamise maksuaastal kohaldatavate jaotustegurite alusel.

Artikkel 66
Kahjum pärast grupi tegevuse lõpetamist

Pärast grupi tegevuse lõpetamist käsitletakse kahjumit järgmiselt:

- a) kui maksumaksja jätkab käesolevas direktiivis sätestatud süsteemi kasutamist, kuid ei kuulu gruppi, kantakse kahjum edasi ja tasaarvestatakse vastavalt artiklile 43;
- b) kui maksumaksja ühineb mõne teise grupiga, kantakse kahjum edasi ja tasaarvestatakse temale jaotatud osaga;
- c) kui maksumaksja loobub süsteemi kasutamisest, kantakse kahjum edasi ja tasaarvestatakse vastavalt ettevõtte tulumaksu riiklikule seadusele, mida kohaldatakse nii, nagu oleks see kahjum tekkinud ajal, mil maksumaksja suhtes kohaldati kõnealust seadust.

Artikkel 67
Põhivara grupist lahkumisel

Kui mitteamortiseeritav või individuaalselt amortiseeritav põhivara, v.a selline põhivara, mille suhtes kehtib artikli 75 kohane piiratud maksuvabastus, võõrandatakse kolme aasta jooksul pärast sellise vara majanduslikust omanikust maksumaksja grupist lahkumist, liidetakse sellisest võõrandamisest saadud tulu grupi konsolideeritud maksustamisbaasile võõrandamise aastal ning mitteamortiseeritava põhivaraga seotud kulud ja amortiseeritava põhivara maksustamisväärtus arvatakse maha.

Sama reeglit rakendatakse ka finantsvarade suhtes, v.a sidusettevõtete osad või aktsiad, kasumis osalevad laenud ja omaaktsiad.

Võõrandamisest saadud tulu ei maksustata muul moel sellises ulatuses, nagu see liidetakse grupi konsolideeritud maksustamisbaasile.

Artikkel 68
Omaloodud immateriaalne põhivara

Kui ühe või mitme omaloodud immateriaalse põhivara majanduslikust omanikust maksumaksja lahkub grupist, liidetakse ülejäänud grupiliikmete konsolideeritud maksustamisbaasile summa, mis on võrdne kõnealuse varaga seotud teadus- ja arenduskulude ning turustus- ja reklaamikuludega, mis on tekkinud eelneva viie aasta jooksul. Liidetav summa ei tohi siiski ületada vara väärtust maksumaksja grupist lahkumise hetkel. Kõnealused kulud kantakse lahkuva maksumaksja arvele ja neid käsitletakse vastavalt ettevõtte tulumaksu riiklikule seadusele, mida kohaldatakse maksumaksja suhtes, või käesoleva direktiivi eeskirjadele, kui maksumaksja jääb käesolevas direktiivis sätestatud süsteemi.

Artikkel 69
Kahjum grupist lahkumisel

Grupist lahkuva grupiliikme arvele ei kanta mingit kahjumit.

XI PEATÜKK

MAJANDUSTEGEVUSE REORGANISEERIMINE

Artikkel 70
Grupisisene majandustegevuse reorganiseerimine

1. Grupisisene majandustegevuse reorganiseerimine või grupi liikmeks oleva maksumaksja juriidilise asukoha muutmine ei põhjusta kasumit ega kahjumit konsolideeritud maksustamisbaasi määramisel. Kohaldatakse artikli 59 lõiget 3.
2. Kui majandustegevuse reorganiseerimise või grupi liikmete vahel kaheaastase ajavahemiku jooksul tehtud rea tehingute tulemusel kantakse peaaegu kogu maksumaksja vara üle teise liikmesriiki ja varategur oluliselt muutub, kehtivad olenemata lõikest 1 järgmised eeskirjad.

Viiel ülekandmisele järgneval aastal kantakse ülekantud vara ülekandva maksumaksja varateguri hulka senikaua, kuni mõni grupi liige on vara majanduslik omanik. Kui maksumaksjat enam ei eksisteeri või kui tal ei ole püsivat tegevuskohta liikmesriigis, kust vara üle kanti, loetakse käesoleva artikli sätete kohaldamise eesmärgil püsiv tegevuskoht seal olevaks.

Artikkel 71
Kahjumi käsitlemine juhul, kui majandustegevuse reorganiseerimine toimub kahe või enama grupi vahel

1. Kui majandustegevuse reorganiseerimise tulemusel saab üks või mitu gruppi või kaks või enam grupi liiget mõne teise grupi liikmeks, kantakse kogu eelnevalt olemasoleva grupi või olemasolevate gruppide tasaarvestamata kahjum vastavalt artiklitele 86–102 majandustegevuse reorganiseerimise maksuaastal kohaldatavate

tegurite alusel viimatinimetatud grupi/gruppide kõigi liikmete arvele ning kantakse edasi tulevastesse aastatesse.

2. Kui kaks või enam peamist maksumaksjat ühineb nõukogu direktiivi 2009/133/EÜ¹⁹ artikli 2 punkti a alapunktide i ja ii tähenduses, kantakse kogu grupi tasaarvestamata kahjum vastavalt artiklitele 86–102 ühinemise maksuaastal kohaldatavate tegurite alusel selle liikmete arvele ning kantakse edasi tulevastesse aastatesse.

XII PEATÜKK

ÄRITEHINGUD GRUPI JA MUUDE MAJANDUSÜKSUSTE VAHEL

Artikkel 72

Progresseeruv maksuvabastus

Olenemata artiklist 75 võib tulusid, mis on maksust vabastatud artikli 11 punkti c, d või e alusel, võtta arvesse maksumaksja suhtes kohaldatava maksumäära määramisel.

Artikkel 73

Asendamisklausel

Artikli 11 punkti c, d või e ei kohaldata, kui kasumit jaganud majandusüksuse, võõrandatud osade või aktsiatega majandusüksuse või püsiva tegevuskoha suhtes kohaldati ühte järgnevast:

- a) kasumimaks kõnealuse kolmanda riigi üldise korra alusel seadusega ettenähtud ettevõtte tulumaksu määra ulatuses, mis on madalam kui 40 % liikmesriikides kohaldatavast keskmisest seadusega ettenähtud ettevõtte tulumaksu määrast;
- b) kõnealuse kolmanda riigi erikord, mis võimaldab üldisest korrast oluliselt madalamat maksustamistaset.

Ettevõtte tulumaksu liikmesriikides kohaldatava keskmise määra avaldab komisjon igal aastal. See arvutatakse aritmeetilise keskmisena. Käesoleva artikli ning artiklite 81 ja 82 kohaldamisel kohaldatakse maksumäära muudatusi esimest korda maksumaksja suhtes muudatusele järgneval maksuaastal.

Artikkel 74

Välismaal asuva püsiva tegevuskoha sissetuleku arvutamine

Kui artiklit 73 kohaldatakse kolmandas riigis asuva püsiva tegevuskoha sissetuleku suhtes, määratakse tema tulud, kulud ja muud mahaarvamised kindlaks vastavalt käesolevas direktiivis sätestatud süsteemi eeskirjadele.

¹⁹ ELT L 310, 25.11.2009, lk 34.

Artikkel 75

Maksuvabastuse kohaldamata jätmise osade või aktsiate müügil

Kui maksumaksja lahkub osade või aktsiate võõrandamise tulemusel grupist ja see maksumaksja on jooksva või sellele eelneva maksuaasta jooksul soetanud grupisisese tehinguga ühe või mitu põhivara, v.a varakogumina amortiseeritud vara, jäetakse sellisele varale vastav summa maksuvabastuse alt välja, v.a juhul, kui tõestatakse, et grupisisese tehingud sõlmiti arvestatavatel ärielistel põhjustel.

Maksuvabastuse alt välja jäetud summa on vara või varade turuväärtus tehingu ajal, millest on lahutatud varade maksustamisväärtus või artiklis 20 osutatud kulud, mis on seotud mitteamortiseeritava põhivaraga.

Kui võõrandatud osade või aktsiate kasusaav omanik on mitteresidendist maksumaksja või mittemaksumaksja, loetakse vara või varade turuväärtus tehingu ajal, millest on lahutatud maksustamisväärtus, vastuvõetuks selle maksumaksja poolt, kellele vara kuulus enne esimeses lõigus osutatud grupisisese tehingu toimumist.

Artikkel 76

Intressid ja litsentsitasud ning muu tulullikariigis maksustatav sissetulek

1. Kui maksumaksja saab sissetulekut, mida on maksustatud mõnes muus liikmesriigis või mõnes kolmandas riigis, v.a sissetulek, mis on maksust vabastatud artikli 11 punkti c, d või e alusel, on lubatud see kõnealuse maksumaksja maksukohustisest maha arvata.
2. Mahaarvamine jagatakse grupi liikmete vahel vastavalt artiklite 86–102 kohaselt kõnealuse maksuaasta suhtes kohaldatavale valemile.
3. Mahaarvamine arvutatakse nii iga liikmesriigi või kolmanda riigi kui ka iga sissetulekuliigi kohta eraldi. See ei tohi ületada summat, mis saadakse, kui maksumaksja või püsiva tegevuskoha sissetuleku suhtes kohaldatakse selle liikmesriigi ettevõtte tulumaksu määra, kus maksumaksja on resident või kus püsiv tegevuskoht asub.
4. Mahaarvamise arvutamisel vähendatakse sissetulekut seotud mahaarvatavate kulude võrra, milleks loetakse 2 % sissetulekust, kui maksumaksja ei tõesta vastupidist.
5. Mahaarvamine maksukohustisest kolmandas riigis ei tohi ületada maksumaksja lõplikku tulumaksukohustist, v.a juhul, kui selle liikmesriigi, kus ta on resident, ja kolmanda riigi vahel sõlmitud lepingus ei ole sätestatud teisiti.

Artikkel 77

Kinnipeetav maks

Maksumaksja poolt grupivälisele saajale makstavatelt intressidelt ja litsentsitasudelt võib maksumaksja liikmesriigis kinni pidada maksu vastavalt kehtiva siseriikliku õiguse eeskirjadele ja mis tahes kehtivale topeltmaksustamise konventsioonile. Väljamaksetelt kinnipeetav maks jagatakse liikmesriikide vahel vastavalt artiklite 86–102 kohaselt kõnealuse maksuaasta suhtes kohaldatavale valemile.

XIII PEATÜKK

SEOTUD ETTEVÕTETE VAHELISED TEHINGUD

Artikkel 78 *Seotud ettevõtted*

1. Kui maksumaksja osaleb otseselt või kaudselt mõne mittemaksumaksja või samasse gruppi mittekuuluva maksumaksja juhtimises, kontrollis või kapitalis, käsitatakse kaht kõnealust ettevõtet seotud ettevõtetena.

Kui samad isikud osalevad otseselt või kaudselt mõne maksumaksja ja mittemaksumaksja või samasse gruppi mittekuuluva maksumaksja juhtimises, kontrollis või kapitalis, käsitatakse kõiki asjaomaseid ettevõtteid seotud ettevõtetena.

Maksumaksjat käsitatakse tema kolmandas riigis asuva püsiva tegevuskoha seotud ettevõttena. Mitteresidendist maksumaksjat käsitatakse tema liikmesriigis asuva püsiva tegevuskoha seotud ettevõttena.

2. Lõike 1 suhtes kohaldatakse alljärgnevaid nõudeid:
 - a) osalus kontrollis tähendab rohkem kui 20 % hääleõiguse omamist;
 - b) osalus kapitalis tähendab rohkem kui 20 % kapitali omandiõigust;
 - c) osalus juhtkonnas tähendab, et ollakse positsioonil, millelt saab avaldada olulist mõju seotud ettevõtte juhtimisele;
 - d) füüsilist isikut, tema abikaasat ja tema otseseid alanejaid või ülenejaid sugulasi käsitatakse ühe ja sama isikuna.

Kaudse osaluse korral määratakse punktide a ja b nõuete täidetuse kindlaks, korrutades osaluse määrad iga (järgneva) astme tüürettevõtetes. Rohkem kui 50 % hääleõigusega maksumaksjat käsitatakse 100 % hääleõiguse omanikuna.

Artikkel 79 *Hindade kohandamine seotud ettevõtete vahel*

Kui seotud ettevõtete vahelistes suhetes seatakse teistsuguseid tingimusi kui oleksid sõltumatute ettevõtete vahelised tingimused, siis võib igasuguse sissetuleku, mis maksumaksja oleks selliste tingimusteta saanud, kuid mida ta nende tingimuste tõttu ei saanud, lisada selle maksumaksja sissetulekule ja vastavalt maksustada.

XIV PEATÜKK

KURITARVITUSE VASTASED EESKIRJAD

Artikkel 80

Üldine kuritarvituse vastane reegel

Kunstlikke tehinguid, mida on tehtud ainult maksustamise vältimise eesmärgil, ei võeta maksustamisbaasi arvutamisel arvesse.

Esimest lõiku ei kohaldata reaalse äritegevuse suhtes, mille korral maksumaksja on võimeline valima kahe või enama võimaliku tehingu vahel, millel on sama äritulemus, kuid mille maksustatavad summad on erinevad.

Artikkel 81

Intressi mahaarvamise kohaldamata jätmine

1. Kolmanda riigi residendist seotud ettevõttele makstud intressi ei saa maha arvata, kui puudub leping teabevahetuse kohta, mida võib võrrelda direktiivi 2011/16/EL kohase, taotluse alusel toimuva teabevahetusega, ja kui on täidetud üks järgmistest tingimustest:
 - a) kasumimaks on ette nähtud kõnealuse kolmanda riigi üldise korra alusel ettevõtte tulumaksu seadusega ettenähtud määra ulatuses, mis on madalam kui 40 % liikmesriikides kohaldatavast keskmisest ettevõtte tulumaksu seadusega ettenähtud määrast;
 - b) seotud ettevõtte suhtes kohaldatakse kõnealuse kolmanda riigi erikorda, mis võimaldab oluliselt madalamat maksustamistaset kui üldine kord.
2. Mõiste „intress” tähendab tulu igat liiki võlakohustustest, olenemata sellest, kas need on tagatud hüpoteegiga või kas nendega kaasneb õigus saada osa võlgniku kasumist, ja eelkõige tulu väärtpaperitest ja võlakirjadest, kaasa arvatud selliste väärtpaperite ja võlakirjadega seotud ülekursid ja lisatasud. Maksmisega viivitamisel määratavaid trahvimakseid ei loeta intressiks.
3. Olenemata lõikest 1 on kolmanda riigi residendist majandusüksusele, kellega ei ole sõlmitud lepingut teabevahetuse kohta, mida võib võrrelda direktiivi 2011/16/EL kohase, taotluse alusel toimuva teabevahetusega, makstud intress mahaarvatav summas, mis ei ületa summat, mis sätestatakse sõltumatute ettevõtete vahel, kui on täidetud üks järgmistest tingimustest:
 - a) kõnealuse intressi summa on arvestatud maksustamisbaasi hulka seotud ettevõtte sissetulekuna vastavalt artiklile 82;
 - b) intress on makstud ettevõttele, mille põhiaktsiatega kaubeldakse regulaarselt ühel või mitmel tunnustatud börsil;

- c) intress on makstud majandusüksusele, mis tegeleb riigis, kus ta on resident, aktiivselt kaubanduse või äriaga. Seda tuleb käsitada kasumi eesmärgil tegutseva iseseisva majandusliku ettevõttena, mille ametnikud ja töötajad tegelevad olulise juhtimis- ja operatiivtegevusega.

Artikkel 82

Välismaised kontrollitavad äriühingud

1. Maksustamisbaasi hulka arvestatakse kolmanda riigi residendiks oleva majandusüksuse jaotamata sissetulek, kui on täidetud järgmised tingimused:
 - a) maksumaksjal üksi või koos oma seotud ettevõtetega on otsene või kaudne osalus rohkem kui 50% hääleõiguses või ta on rohkem kui 50 % kapitali omanik või tal on õigus saada rohkem kui 50 % kõnealuse majandusüksuse kasumist;
 - b) kolmanda riigi üldise korra alusel maksustatakse kasumit seadusega ettenähtud ettevõtte tulumaksu määra ulatuses, mis on madalam kui 40 % liikmesriikides kohaldatavast keskmisest ettevõtte tulumaksu seadusega ettenähtud määrast, või kohaldatakse majandusüksuse suhtes erikorda, mis võimaldab oluliselt madalamat maksustamistaset kui üldine kord;
 - c) rohkem kui 30 % majandusüksuse saadud sissetulekust langeb ühte või mitmesse lõikes 3 sätestatud kategooriasse;
 - d) ettevõtte ei ole ettevõtte, mille aktsiate põhiklassiga kaubeldakse regulaarselt ühel või mitmel tunnustatud börsil.
2. Lõiget 1 ei kohaldata, kui kolmas riik on Euroopa Majanduspiirkonna lepingu osaline ja on olemas leping teabevahetuse kohta, mida võib võrrelda direktiivi 2011/16/EL kohase, taotluse alusel toimuva teabevahetusega.
3. Lõike 1 punkti c kohaldamisel võetakse arvesse järgmisi sissetulekukategooriaid, kui rohkem kui 50 % majandusüksuse sissetulekukategooriast tuleb tehingutest maksumaksja või temaga seotud ettevõtetega:
 - a) finantsvaradest tulenev intress või muu sissetulek;
 - b) intellektuaalomandist tulenevad litsentsitasud või muu sissetulek;
 - c) dividendid ja aktsiate müügist saadud sissetulek;
 - d) vallasvarast saadud sissetulek;
 - e) kinnisvarast saadud sissetulek, v.a juhul kui maksumaksja liikmesriigil ei oleks olnud õigust maksustada sissetulekut kolmanda riigiga sõlmitud lepingu alusel;
 - f) kindlustusest, pangandusest ja muust finantstegevusest saadud sissetulek.

Artikkel 83
Arvutamine

1. Maksustamisbaasi hulka arvestada tulevat sissetulekut arvutatakse vastavalt artiklite 9–15 nõuetele. Välismaal asuva majandusüksuse kahjumit ei arvestata maksustamisbaasi hulka, kuid see kantakse edasi ja seda võetakse arvesse järgnevatel aastatel artikli 82 kohaldamisel.
2. Maksustamisbaasi hulka arvestada tulevat sissetulekut arvutatakse proportsionaalselt maksumaksja õigusega saada osa välismaal asuva majandusüksuse kasumist.
3. Sissetulek lisatakse sellesse maksuaastasse, millal välismaise majandusüksuse maksuaasta lõppeb.
4. Kui välismaine majandusüksus jagab seejärel maksumaksjale dividende, arvatakse eelnevalt artikli 82 alusel maksustamisbaasi hulka arvestatud sissetuleku summa maksustamisbaasist maha, kui arvutatakse maksumaksja kasumiväljamaksetega seotud maksukohustist.
5. Kui maksumaksja müüb oma osaluse majandusüksuses, vähendatakse maksumaksja maksukohustise arvutamiseks saadud tulu mis tahes väljamaksmata summa võrra, mis oli juba maksustamisbaasi hulka arvestatud.

XV PEATÜKK

LÄBIPAISTVAD MAJANDUSÜKSUSED

Artikkel 84

Nõuded läbipaistvate majandusüksuste sissetuleku jaotamiseks huvimid omavatele maksumaksjatele

1. Kui majandusüksust käsitatakse asukohaliikmesriigis läbipaistvana, arvestab kõnealuses majandusüksuses huvimid omav maksumaksja oma osa majandusüksuse sissetulekut oma maksustamisbaasi hulka. Selle arvestuse tegemiseks arvutatakse sissetulekut käesoleva direktiivi nõuete kohaselt.
2. Maksumaksja ja majandusüksuse vahelisi tehinguid ei võeta arvesse proportsionaalselt maksumaksja osalusega majandusüksuses. Järelikult käsitatakse maksumaksja sellistelt tehingutelt saadud sissetulekut võrdelisena summaga, milles oleks kokku lepitud sõltumatute ettevõtete vahel tavapärasel tingimustel ning mis vastab majandusüksuse kolmanda isiku osalusele.
3. Maksumaksjal on õigus saada leevendust topeltmaksustamisele kooskõlas artikli 76 lõigetega 1, 2, 3 ja 5.

Artikkel 85

Läbipaistvuse kindlaksmääramise nõuded kolmanda riigi majandusüksuste puhul

Kui majandusüksus asub mõnes kolmandas riigis, määratakse see, kas ta on läbipaistev või mitte, kindlaks maksumaksja liikmesriigi seaduste alusel. Kui vähemalt kahel grupi liikmel on huvimid kolmandas riigis asuvas ühes majandusüksuses, koheldakse viimast vastavalt asjaomaste liikmesriikide vahelisele ühisele kokkuleppele. Kui kokkulepet ei ole, teeb otsuse peamine maksuhaldur.

XVI PEATÜKK

KONSOLIDEERITUD MAKSUSTAMISBAASI JAOTAMINE

Artikkel 86

Üldpõhimõtted

1. Konsolideeritud maksustamisbaas jagatakse igal maksuaastal grupi liikmete vahel jaotusvalemi alusel. Grupi liikmele A jaotatud osa kindlaksmääramiseks kasutatakse valemit järgmisel kujul, andes võrdse osatähtsuse käibe-, töötajate- ja varategurile:

$$\text{Osa A} = \left(\frac{1}{3} \frac{\text{Käive}^A}{\text{Käive}^{\text{Grupp}}} + \frac{1}{3} \left(\frac{1}{2} \frac{\text{Palgafond}^A}{\text{Palgafond}^{\text{Grupp}}} + \frac{1}{2} \frac{\text{Töötajate arv}^A}{\text{Töötajate arv}^{\text{Grupp}}} \right) + \frac{1}{3} \frac{\text{Varad}^A}{\text{Varad}^{\text{Grupp}}} \right) * \text{Konsolideeritud maksubaas}$$

2. Grupi konsolideeritud maksustamisbaasi jagatakse ainult siis, kui see on positiivne.
3. Arvutused konsolideeritud maksustamisbaasi jagamiseks tehakse grupi maksuaasta lõpus.
4. 15-päevast või pikemat ajavahemikku kalendrikuus loetakse terveks kuuks.

Artikkel 87

Kaitseklausel

Kui peamine maksumaksja või pädev asutus leiab, et grupi liikmele jaotatud osa ei peegelda täpselt selle grupiliikme äritegevuse ulatust, võib peamine maksumaksja või ajaomane asutus erandina artiklis 86 sätestatud eeskirjast nõuda alternatiivse meetodi kasutamist. Kui kõik pädevad asutused nõustuvad kõnealuste asutuste vaheliste konsultatsioonide ja vajaduse korral ka artikli 132 kohaselt peetud arutelude tulemusena alternatiivse meetodiga, kasutatakse seda meetodit. Peamise maksuhalduri liikmesriik teavitab komisjoni kasutatud alternatiivsest meetodist.

Artikkel 88

Grupiga liitumine ja sellest lahkumine

Kui ettevõtte liitub grupiga või lahkub sellest maksuaasta jooksul, arvutatakse temale jaotatud osa proportsionaalselt, võttes arvesse seda, kui mitme kalendrikuu jooksul maksuaastast ettevõtte gruppi kuulus.

Artikkel 89
Läbipaistvad majandusüksused

Kui maksumaksjal on huvisid läbipaistvas majandusüksuses, hõlmavad tema osa arvutamiseks kasutatud tegurid läbipaistva majandusüksuse käivet, palgafondi ja varasid proportsionaalselt maksumaksja osalusega üksuse kasumis ja kahjumis.

Artikkel 90
Tööjõuteguri koostisosad

1. Tööjõutegur koosneb pooles ulatuses suhtarvust, milles grupi liikme palgafondi kogusumma on lugeja ja grupi palgafondi kogusumma on nimetaja, ning teise poole ulatuses suhtarvust, milles grupi liikme töötajate arv on lugeja ja grupi töötajate arv on nimetaja. Kui üksiktöötaja lisatakse grupi liikme tööjõutegurisse, lisatakse selle grupiliikme tööjõutegurisse ka kõnealuse töötajaga seotud palgafond.
2. Töötajate arvu mõõdetakse maksuaasta lõpus.
3. Töötaja määratlus määratakse kindlaks selle riigi siseriiklike õigusaktide alusel, kus töötaja töötab.

Artikkel 91
Töötajate ja palgafondi jaotamine

1. Töötajad arvestatakse selle grupiliikme tööjõuteguri hulka, kelle käest nad töötasu saavad.
2. Kui töötajad töötavad füüsiliselt mõne muu grupiliikme kui selle grupiliikme kontrolli ja vastutuse all, kellelt nad töötasu saavad, siis arvestatakse need töötajad ja nendega seotud palgafond lõikest 1 olenemata esimesena nimetatu tööjõuteguri hulka.

Seda nõuet kohaldatakse ainult juhul, kui on täidetud järgmised tingimused:

- a) selline töösuhe kestab katkematult vähemalt kolm kuud;
 - b) sellised töötajad moodustavad vähemalt 5 % selle grupiliikme töötajate koguarvust, kellelt nad töötasu saavad.
3. Olenemata lõikest 1 loetakse töötajateks ka isikud, keda grupi liige ei ole otseselt tööle võtnud, kuid kes täidavad samasuguseid ülesandeid kui töötajad.
 4. Mõiste „palgafond” hõlmab kulusid palgale, töötasudele, lisatasudele ja kõigile muudele töötaja hüvitistele, sh sellega seoses tööandja kantavad pensioni- ja sotsiaalkindlustuskulud.
 5. Palgafondi kulud hinnatakse nii suureks nagu on kulutused, mida tööandja võib maksuaasta jooksul maha arvata.

Artikkel 92
Varateguri koostisosad

1. Varategur koosneb suhtarvust, milles kõigi grupi liikme omandusse kuuluvate, renditud või liisitud materiaalsete põhivarade keskmine väärtus on lugeja ja grupi omandusse kuuluvate, renditud või liisitud materiaalsete põhivarade keskmine väärtus on nimetaja.
2. Viie aasta jooksul pärast maksumaksja liitumist olemasoleva või uue grupiga või sealt lahkumist arvestatakse tema varateguri hulka ka maksumaksja grupiga liitumisele eelnenud kuue aasta jooksul tekkinud teadus- ja arendustegevuse kulude ning turustus- ja reklaamikulude kogusumma.

Artikkel 93
Varade jaotamine

1. Vara arvestatakse tema majandusliku omaniku varateguri hulka. Kui majanduslikku omanikku ei ole võimalik kindlaks määrata, arvestatakse vara juriidilise omaniku varateguri hulka.
2. Kui majanduslik omanik vara tegelikult ei kasuta, arvestatakse see vara olenemata lõikest 1 selle grupiliikme vara hulka, kes kõnealust vara tegelikult kasutab. Seda nõuet kohaldatakse siiski ainult selliste varade suhtes, mis moodustavad rohkem kui 5 % selle grupiliikme kogu materiaalse põhivara maksustamisväärtusest, kes vara tegelikult kasutab.
3. Liisitud varad tuleb arvata selle grupiliikme varateguri hulka, kes on vara liisinguandja või –võtja, välja arvatud juhtudel, kui tegemist on grupiliikmete vahelise liisingutehinguga. Sama kehtib ka renditud vara kohta.

Artikkel 94
Varade väärtuse hindamine

1. Maa ja muude mitteamortiseeritavate materiaalsete põhivarade väärtuseks võetakse nende esialgne soetusmaksumus.
2. Individuaalselt amortiseeritava materiaalse põhivara väärtuseks võetakse maksuaasta alguses ja lõpus määratud maksustamisväärtuse keskmine.

Kui ühe või mitme grupisisese tehingu tulemusel arvatakse mõni individuaalselt amortiseeritav materiaalne põhivara mõne grupiliikme varateguri hulka lühemaks ajavahemikuks kui üks maksuaasta, tuleb arvessevõetav väärtus arvutada kuude täisarvu alusel.

3. Põhivara kogumi väärtuseks võetakse maksuaasta alguses ja lõpus määratud maksustamisväärtuse keskmine.
4. Kui vara rentija või liisinguvõtja ei ole selle majanduslik omanik, võtab ta renditud või liisitud varade väärtuseks kaheksakordse iga-aastase rendi- või liisingumakse netosumma, millest on lahutatud kõik allrendist või –liisingust saadud summad.

Kui grupiliige rendib või liisib vara välja, kuid ei ole selle majanduslik omanik, võtab ta väljarenditud või -liisitud varade väärtuseks kaheksakordse iga-aastase rendi- või liisingumakse netosumma.

5. Kui mõni grupiliige müüb samal või eelmisel maksuaastal toimunud grupisisese ülekandmise järel vara grupist väljapoole, arvestatakse vara grupisisese ülekandmise ja väljapoole gruppi müümise vaheliseks ajavahemikuks ülekandva grupiliikme varateguri hulka. Seda nõuet ei kohaldata, kui asjaomased grupiliikmed tõestavad, et grupisisene ülekandmine tehti veenvatel ärielistel põhjustel.

Artikkel 95

Käibeteguri koostisosad

1. Käibegur koosneb suhtarvust, milles grupiliikme (sh püsiv tegevuskoht, mida peetakse olemasolevaks artikli 70 lõike 2 teise lõigu tähenduses) kogukäive on lugeja ja grupi kogukäive on nimetaja.
2. Käive on kogu kauba müügist ja teenuste osutamisest saadud tulu pärast hinnaalanduste ja tagastamiste mahaarvamist, v.a käibemaks ning muud maksud ja lõivud. Maksuvaba tulu, intresse, dividendide, litsentsitasusid ja põhivara müügist saadud tulu ei arvestata käibeteguri hulka, v.a juhul, kui see on tavapärase kaubandus- või äritegevuse käigus saadud tulu. Grupisisest kauba müüki ja teenuste osutamist käibeteguri hulka ei arvestata.
3. Käivet hinnatakse vastavalt artiklile 22.

Artikkel 96

Sihtkohajärgne käive

1. Kauba müük arvestatakse liikmesriigis asuva grupiliikme käibeteguri hulka siis, kui kauba lähetamine või vedu neid omandavale isikule on lõpule viidud. Kui sellist kohta ei ole võimalik kindlaks teha, kantakse kauba müük selle grupiliikme arvele, kes asub liikmesriigis, kus kauba asukoht oli võimalik viimast korda kindlaks teha.
2. Teenuste osutamine arvestatakse selles liikmesriigis asuva grupiliikme käibeteguri hulka, kus teenuseid tegelikult osutatakse.
3. Kui maksuvaba tulu, intressid, dividendid, litsentsitasud ja põhivara müügist saadud tulu arvestatakse käibeteguri hulka, kantakse need kasusaaja arvele.
4. Kui liikmesriigis, kuhu kaupa tarnitakse või kus teenuseid osutatakse, ei ole grupiliiget või kaupa tarnitakse kolmandasse riiki või teenuseid osutatakse seal, arvestatakse käive kõigi grupiliikmete käibeteguri hulka proportsionaalselt nende tööjõu- ja varateguriga.
5. Kui liikmesriigis, kuhu kaupa tarnitakse või kus teenuseid osutatakse, on rohkem kui üks grupiliige, arvestatakse käive kõigi kõnealuses liikmesriigis asuvate grupiliikmete käibeteguri hulka proportsionaalselt nende tööjõu- ja varateguriga.

Artikkel 97
Tegurite arvutamise eeskirjad

Komisjon võib vastu võtta õigusakte, kus kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad tööjõu-, vara- ja käibeteguri arvutamise kohta, töötajate ja palgafondi, varade ja käibe jaotamise kohta vastava teguri alla ning varade hindamise kohta. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu vastavalt artikli 131 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusele.

Artikkel 98
Finantseerimisasutused

1. Finantseerimisasutustena käsitatakse järgmisi majandusüksusi:
 - a) ELis vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2006/48/EÜ²⁰ tegutsemisluba omavad krediidiasutused;
 - b) majandusüksused, v.a artiklis 99 määratletud kindlustusandjad, kellele kuuluvad finantsvarad moodustavad 80 % või enam kõigist tema põhivaradest, mis on hinnatud vastavalt käesoleva direktiivi nõuetele..
2. Finantseerimisasutuse varateguri hulka arvestatakse 10 % finantsvarade (v.a aktsiad, osalused laenudes ja omaaktsiad) väärtusest. Finantsvarad arvestatakse selle grupiliikme varateguri hulka, kelle bilansis neid kajastati siis, kui see sai grupi liikmeks.
3. Finantseerimisasutuse käibeteguri hulka arvestatakse 10 % tema tuludest intresside, teenus- ja vahendustasude ning väärtpaberitulu näol, v.a käibemaks ning muud maksud ja lõivud. Tagatud laenu puhul loetakse finantsteenuseid artikli 96 lõike 2 mõistes osutatuks selles liikmesriigis, kus tagatis asub, või, kui sellist liikmesriiki ei ole võimalik kindlaks määrata, liikmesriigis, kus tagatis on registreeritud. Muud finantsteenused loetakse osutatuks laenuvõtja liikmesriigis või selle isiku liikmesriigis, kes maksab teenus- ja vahendustasud või muu tulu. Kui isikut, kes maksab teenus- ja vahendustasud või muu tulu, ei ole võimalik kindlaks teha või liikmesriiki, kus tagatis asub või on registreeritud, ei ole võimalik kindlaks teha, kantakse käive kõigi grupiliikmete arvele proportsionaalselt nende tööjõu- ja varateguriga.

Artikkel 99
Kindlustusandjad

1. Mõiste „kindlustusandjad” tähendab ettevõtjaid, kellel on luba tegutseda liikmesriikides direktiivi 73/239/EMÜ kohaselt kahjukindlustuse valdkonnas, direktiivi 2002/83/EÜ kohaselt elukindlustuse valdkonnas ning direktiivi 2005/68/EÜ kohaselt edasikindlustuse valdkonnas.
2. Kindlustusandjate varateguri hulka arvestatakse 10 % finantsvarade väärtusest, nagu on sätestatud artikli 98 lõikes 2.

²⁰ ELT L 177, 30.6.2006, lk 1.

3. Kindlustusandjate käibeteguri hulka arvestatakse 10 % kõigist kindlustusmaksetest, miinus edasikindlustus, kindlustustehnilisse aruandesse ülekantud jaotatud investeerimiskasum, muud kindlustustehnilised tulud, miinus edasikindlustus, ning investeerimistulu, teenus- ja vahendustasud, v.a käibemaks ning muud maksud ja lõivud. Kindlustusteenused loetakse artikli 96 lõike 2 mõistes osutatuks kindlustusvõtja liikmesriigis. Muu käive kantakse kõigi grupiliikmete arvele proportsionaalselt nende tööjõu- ja varateguriga.

Artikkel 100
Nafta ja gaas

Olenemata artikli 96 lõigetest 1, 2 ja 3 kantakse selle grupiliikme käive, kelle põhitegevusvaldkond on nafta- või gaasileiukohtade uurimine või nafta või gaasi tootmine, selle grupiliikme arvele, kelle liikmesriigis naftat või gaasi ammutatakse või toodetakse.

Kui nafta- ja gaasileiukohtade uurimise või nafta ja gaasi tootmise liikmesriigis ei ole ühtegi grupiliiget või kui leiukohti uuritakse või tootmine toimub kolmandas riigis, kus leiukohti uurival või naftat ja gaasi tootval grupiliikmel ei ole püsivat tegevuskohta, kantakse käive olenemata artikli 96 lõigetest 4 ja 5 kõnealuse grupiliikme arvele.

Artikkel 101
Laevandus, siseveetransport ja õhutransport

Selle grupiliikme tulused, kulused ja muid mahaarvamisi, kelle põhitegevusvaldkond on laevade või lennukite käitamine rahvusvahelises liikluses või siseveetranspordi laevade käitamine, ei jaotata vastavalt artiklis 86 osutatud valemile, vaid kantakse kõnealuse grupiliikme arvele. Selline grupiliige jäetakse jaotusvalemi arvutamisest välja.

Artikkel 102
Jaotatud osast mahaarvatavad punktid

Jaotatud osast arvatakse maha järgmised punktid:

- a) tasaarvestamata kahjum, mis tekkis maksumaksjal enne käesoleva direktiiviga ettenähtud süsteemiga liitumist, nagu on sätestatud artiklis 64;
- b) grupi tasandil tekkinud tasaarvestamata kahjum, nagu on sätestatud artiklis 64 koostoimes artikli 66 punktiga b ja artikliga 71;
- c) artikli 61 kohase põhivarade müügi, artikli 62 kohaste pikaajaliste lepingute tulude ja kulude ning artikli 63 kohaste tulevaste kuludega seotud summad;
- d) kindlustusandjate puhul – artikli 30 punktis c sätestatud vabatahtlikud kindlustustehnilised eraldised;
- e) III lisas loetletud maksud, kui mahaarvamised on siseriiklike õigusaktidega ette nähtud.

Artikkel 103
Maksudohustis

Iga grupiliikme maksudohustis on tulemus, mis saadakse siseriikliku maksumäära kohaldamisel grupi liikmele jaotatud osa suhtes, mida on artikli 102 kohaselt kohandatud ja seejärel artiklis 76 sätestatud mahaarvamiste võrra vähendatud.

XVII PEATÜKK

HALDAMINE JA MENETLUSED

Artikkel 104
Süsteemiga liitumise teatis

1. Käesolevas direktiivis sätestatud süsteemi valimiseks esitab üksik maksumaksja teatise selle liikmesriigi pädevale asutusele, kus ta on resident; kui tegemist on mitteresidendist maksumaksja püsiva tegevuskohaga, esitab ta teatise selle liikmesriigi pädevale asutusele, kus kõnealune tegevuskoht asub. Kui tegemist on grupiga, esitab peamine maksumaksja grupi nimel teatise peamisele maksuhaldurile.

Selline teatis esitatakse vähemalt kolm kuud enne selle maksuaasta algust, mil maksumaksja või grupp otsustab süsteemi kohaldama hakata.

2. Süsteemiga liitumise teatis hõlmab kõiki grupi liikmeid. Laevauhingud, mille suhtes kohaldatakse maksustamise erikorda, võib siiski grupist välja jätta.
3. Peamine maksuhaldur edastab süsteemiga liitumise teatise viivitamata kõigi nende liikmesriikide pädevatele asutustele, kus grupi liikmed on residendid või kus nad on asutatud. Need asutused võivad ühe kuu jooksul pärast teatise edastamist esitada peamisele maksuhaldurile oma seisukohad ja mis tahes asjakohase teabe süsteemiga liitumise teatise kehtivuse või ulatuse kohta.

Artikkel 105
Grupi tegevuse kestus süsteemis

1. Kui süsteemiga liitumise teatis on heaks kiidetud, kohaldab üksik maksumaksja või, vastavalt olukorrale, grupp käesolevas direktiivis sätestatud süsteemi viie maksuaasta jooksul. Pärast kõnealuse esialgse tegevusperioodi lõppu jätkab üksik maksumaksja või grupp süsteemi kohaldamist kolme maksuaasta pikkuste perioodide kaupa, v.a juhul, kui ta esitab teatise süsteemi kohaldamise lõpetamise kohta. Teatise süsteemi kohaldamise lõpetamise kohta võib esitada maksumaksja oma pädevale maksuhaldurile või, kui tegemist on grupiga, peamine maksumaksja peamisele maksuhaldurile kolme kuu jooksul enne esialgse tegevusperioodi või ühe sellele järgneva perioodi lõppu.
2. Kui maksumaksja või mittemaksumaksja liitub grupiga, ei mõjuta see grupi tegevuse kestust süsteemis. Kui grupp liitub teise grupiga või kaks või enam gruppi ühinevad, jätkab laienenud grupp süsteemi kohaldamist gruppide tegevusperioodi lõppemise

kõige hilisema tähtpäevani, v.a. juhul, kui erakorraliste asjaolude tõttu on otstarbekam kohaldada lühemat ajavahemikku.

3. Kui maksumaksja lahkub grupist või grupp lõpetab tegevuse, jätkab maksumaksja või jätkavad maksumaksjad süsteemi kohaldamist grupi süsteemis tegutsemise jooksva perioodi järelejäänud aja jooksul.

Artikkel 106

Süsteemiga liitumise teatise sisalduv teave

Süsteemiga liitumise teatis sisaldab järgmist teavet:

- a) andmed maksumaksja või grupi liikmete kohta;
- b) grupi puhul – tõend artiklites 54 ja 55 sätestatud teatavate kriteeriumide täitmise kohta;
- c) andmed kõigi artikli 78 kohaste seotud ettevõtete kohta;
- d) maksumaksja õiguslik vorm, põhikirjajärgne asukoht ja juhtkonna tegelik asukoht;
- e) kohaldatav maksuaasta.

Komisjon võib vastu võtta õigusakti, millega kehtestatakse süsteemiga liitumise teatise standardvorm. Kõnealune rakendusakt võetakse vastu vastavalt artikli 131 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusele.

Artikkel 107

Süsteemiga liitumise teatise kontrollimine

1. Pädev asutus, kellele süsteemiga liitumise teatis on nõuetekohaselt esitatud, kontrollib teatises oleva teabe alusel, kas grupp täidab käesoleva direktiivi nõudeid. Kui teatist ei lükata tagasi kolme kuu jooksul alates selle kättesaamisest, loetakse see heakskiidetuks.
2. Eeldusel, et maksumaksja on artikli 106 kohaselt avaldanud kogu asjakohase teabe, ei tohiks ükski järgnev sedastamine, et avaldatud grupiliikmete nimekiri ei ole õige, muuta süsteemiga liitumise teatist kehtetuks. Teatist parandatakse ja kõik muud vajalikud meetmed võetakse alates selle maksuaasta algusest, mil puudus avastatakse. Kui ei avaldatud kogu teavet, võib peamine maksuhaldur kokkuleppel muude asjaomaste pädevate asutustega esialgse süsteemiga liitumise teatise kehtetuks kuulutada.

Artikkel 108

Maksuaasta

1. Kõigi grupi liikmete maksuaasta on sama.
2. Maksumaksja, kes liitub olemasoleva grupiga, peab oma maksuaasta grupi maksuaastaga vastavusse viima grupiga liitumise aastal. Maksumaksjale jaotatud osa

kõnealusel aastal arvutatakse proportsionaalselt, võttes arvesse seda, mitme kalendrikuu jooksul ettevõtte gruppi kuulus.

3. Maksumaksjale jaotatud osa grupist lahkumise aastal arvutatakse proportsionaalselt, võttes arvesse seda, mitme kalendrikuu jooksul ettevõtja gruppi kuulus.
4. Kui üksik maksumaksja ühineb grupiga, käsitatakse seda nii, nagu oleks tema maksuaasta lõppenud liitumisele eelnenud päeval.

Artikkel 109

Maksudeklaratsiooni esitamine

1. Üksik maksumaksja esitab oma maksudeklaratsiooni pädevale asutusele.

Kui tegemist on grupiga, esitab peamine maksumaksja grupi konsolideeritud maksudeklaratsiooni peamisele maksuhaldurile.
2. Deklaratsiooni käsitatakse iga grupiliikme maksukohustise hinnanguna. Kui liikmesriigi seadustega on ette nähtud, et maksudeklaratsioonil on maksukohustise hinnangu õiguslik staatus ja seda tuleb käsitada kui maksuvõlgade sissenõudmist võimaldavat täitedokumenti, on konsolideeritud maksudeklaratsioonil samasugune mõju kõnealusel liikmesriigis maksukohustuslaseks oleva grupiliikme suhtes.
3. Kui konsolideeritud maksudeklaratsioonil ei ole maksuvõlgade sissenõudmise seisukohalt maksukohustise hinnangu õiguslikku staatust, võib liikmesriigi pädev asutus selles riigis residendiks oleva või seal asuva grupiliikmeka seoses välja anda täitedokumendi, mis võimaldab maksuvõlgade sissenõudmist liikmesriigis. See täitedokument hõlmab konsolideeritud maksudeklaratsioonis esitatud andmeid grupi liikme kohta. Täitedokumendi vastu on lubatud esitada ainult kaebusi, mis on seotud selle vormilise küljega, mitte selle aluseks oleva hinnanguga. Menetlust reguleerivad asjaomase liikmesriigi seadused.
4. Kui püsivat tegevuskohta loetakse olemasolevaks artikli 61 tähenduses, vastutab peamine maksumaksja kõigi selle püsiva tegevuskoha maksustamisega seotud menetluskohustuste eest.
5. Üksiku maksumaksja maksudeklaratsioon esitatakse selle liikmesriigi seadustes sätestatud ajavahemiku jooksul, kus ta on resident või kus tal on püsiv tegevuskoht. Konsolideeritud maksudeklaratsioon esitatakse maksuaasta lõppemisele järgneva üheksa kuu jooksul.

Artikkel 110

Maksudeklaratsiooni sisu

1. Üksiku maksumaksja maksudeklaratsioon sisaldab järgmist teavet:
 - a) andmed maksumaksja kohta;
 - b) maksuaasta, mille kohta maksudeklaratsioon esitatakse;
 - c) maksustamisbaasi arvutamine;

- d) andmed kõigi artikli 78 kohaste seotud ettevõtete kohta.
2. Konsolideeritud maksudeklaratsioon sisaldab järgmist teavet:
- a) andmed peamise maksumaksja kohta;
 - b) andmed kõigi grupi liikmete kohta;
 - c) andmed kõigi artikli 78 kohaste seotud ettevõtete kohta;
 - d) maksuaasta, mille kohta maksudeklaratsioon esitatakse;
 - e) iga grupiliikme maksustamisbaasi arvutamine;
 - f) konsolideeritud maksustamisbaasi arvutamine;
 - g) igale grupiliikmele jaotatud osa arvutamine;
 - h) iga grupiliikme maksukohustise arvutamine.

Artikkel 111

Maksudeklaratsioonis esinevatest vigadest teatamine

Peamine maksumaksja teatab peamisele maksuhaldurile konsolideeritud maksudeklaratsioonis esinevatest vigadest. Kui vajalik, annab peamine maksuhaldur artikli 114 lõike 3 kohaselt välja muudetud hinnangu.

Artikkel 112

Maksudeklaratsiooni esitamata jätmine

Kui peamine maksumaksja jätab konsolideeritud maksudeklaratsiooni esitamata, annab peamine maksuhaldur kättesaadavat teavet arvesse võttes kolme kuu jooksul välja maksukohustise hinnangu, mis põhineb prognoosil. Peamine maksumaksja võib sellise hinnangu kohta esitada kaebuse.

Artikkel 113

Eeskirjad elektroonilise esitamise, maksudeklaratsioonide ja täiendavate dokumentide kohta

Komisjon võib vastu võtta õigusakte, millega nähakse ette eeskirjad elektroonilise esitamise, maksudeklaratsiooni vormi, konsolideeritud maksudeklaratsiooni vormi ning nõutavate täiendavate dokumentide kohta. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu vastavalt artikli 131 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusele.

Artikkel 114

Muudetud hinnangud

- 1. Üksiku maksumaksja auditeid ja hinnanguid reguleeritakse selle liikmesriigi seadustega, kus ta on resident või kus tal on püsiv tegevuskoht.

2. Peamine maksuhaldur kontrollib, et konsolideeritud maksudeklaratsioon vastaks artikli 110 lõike 2 nõuetele.
3. Peamine maksuhaldur võib muudetud hinnangu välja anda hiljemalt kolme aasta jooksul pärast konsolideeritud maksudeklaratsiooni esitamise lõppkuupäeva või kui deklaratsiooni enne kõnealust päeva ei esitatud, siis hiljemalt artikli 112 kohase hinnangu väljaandmisele järgneva kolme aasta jooksul.

Muudetud hinnangut ei tohi välja anda sagedamini kui üks kord iga 12-kuulise ajavahemiku jooksul.

4. Lõiget 3 ei kohaldata, kui muudetud hinnang on välja antud kooskõlas peamise maksumaksja liikmesriigi kohtute otsusega artikli 123 kohaselt või mõne kolmanda riigiga toimunud kokkuleppe- või vahekohtumenetluse tulemusega. Sellised muudetud hinnangud antakse välja 12 kuu jooksul alates peamise maksuhalduri liikmesriigi kohtute otsusest või menetluse lõpetamisest.
5. Olenemata lõikest 3 võib muudetud hinnangu välja anda kuue aasta jooksul pärast konsolideeritud maksudeklaratsiooni esitamise lõppkuupäeva, kui see on õigustatud maksumaksja tahtliku või äärmiselt hooletu vääresituse tõttu, või 12 aasta jooksul pärast kõnealust kuupäeva, kui vääresitusega seoses kohaldatakse kriminaalmenetlust. Selline muudetud hinnang antakse välja 12 kuu jooksul pärast vääresituse avastamist, v.a juhul, kui pikem ajavahemik on objektiivselt õigustatud seoses vajadusega teha täiendavaid küsitlusi või uurimisi. Iga selline muudetud hinnang kehtib üksnes valesti esitatud andmete suhtes.
6. Enne muudetud hinnangu väljaandmist konsulteerib peamine maksuhaldur selle liikmesriigi pädevate asutustega, kus grupi liige on resident või kus ta on asutatud. Need asutused võivad oma arvamust avaldada ühe konsultatsioonikuu jooksul.

Selle liikmesriigi pädev asutus, kus grupi liige on resident või kus ta on asutatud, võib paluda peamist maksuhaldurit anda välja muudetud hinnang. Sellise hinnangu välja andmata jätmist kolme kuu jooksul loetakse väljaandmisest keeldumiseks.

7. Konsolideeritud maksustamisbaasi kohandamiseks ei anta välja muudetud hinnangut, kui erinevus deklareeritud baasi ja parandatud baasi vahel ei ületa 5 000 eurot või 1 % konsolideeritud maksustamisbaasist, sõltuvalt sellest, kumb on madalam.

Jaotatud osade arvutamise kohandamiseks ei anta välja muudetud hinnangut, kui liikmesriigis residendiks olevate või seal asutatud grupiliikmetele jaotatud osasid kokku kohandatakse vähem kui 0,5 % võrra.

Artikkel 115 *Keskandmebaas*

Peamise maksumaksja esitatud konsolideeritud maksudeklaratsioon ja täiendavad dokumendid säilitatakse keskandmebaasis, millele on juurdepääs kõigil pädevatel asutustel. Keskandmebaasi ajakohastatakse korrapäraselt kogu täiendava teabe ja dokumentidega ning kõigi peamise maksuhalduri välja antud otsuste ja teatistega.

Artikkel 116
Peamise maksumaksja määramine

Artikli 4 lõike 6 kohaselt määratud peamist maksumaksjat ei tohi edaspidi muuta. Kui peamine maksumaksja ei vasta enam artikli 4 lõike 6 kriteeriumidele, võib grupp siiski määrata uue peamise maksumaksja.

Erandlikel asjaoludel võivad selle liikmesriigi pädevad maksuhaldurid, kus grupi liikmed on residentiks või kus neil on püsiv tegevuskoht, kuue kuu jooksul alates süsteemiga liitumise teatise esitamisest või kuue kuu jooksul alates peamise maksumaksjaga seotud ümberkorraldustest ühisel kokkuleppel otsustada, et peamine maksumaksja on mõni muu kui grupi poolt määratud maksumaksja.

Artikkel 117
Dokumentide säilitamine

Üksik maksumaksja ning grupi puhul iga grupiliige säilitab piisavalt üksikasjalikud raamatupidamisdokumendid ja täiendavad dokumendid, selleks et tagada käesoleva direktiivi nõuetekohane rakendamine ja auditite tegemine.

Artikkel 118
Teabe esitamine pädevatele asutustele

Maksumaksja peab esitama kogu tema maksukohustise määramisega seotud asjakohase teabe, kui selle liikmesriigi pädev asutus, kus ta on resident või kus tema püsiv tegevuskoht asub, seda nõuab. Peamise maksuhalduri nõudmisel esitab peamine maksumaksja kogu konsolideeritud maksustamisbaasi määramise või mis tahes grupiliikme maksukohustise määramisega seotud asjakohase teabe.

Artikkel 119
Taotlus pädeva asutuse arvamuse saamiseks

1. Maksumaksja võib taotleda selle liikmesriigi pädeva asutuse arvamust, kus ta on resident või kus tal on püsiv tegevuskoht, käesoleva direktiivi rakendamise kohta kavandatava konkreetse tehingu või rea tehingute suhtes. Maksumaksja võib taotleda ka arvamust grupi kavandatava koosseisu kohta. Pädev asutus teeb kõik endast oleneva, et vastata taotlusele mõistliku aja jooksul.

Eeldusel, et kogu kavandatava tehingu või rea tehingutega seotud asjakohane teave on esitatud, on pädeva asutuse esitatud arvamus selle suhtes siduv, v.a juhul, kui peamise maksumaksja liikmesriigi kohtud otsustavad artikli 123 kohaselt hiljem teisiti. Kui maksumaksja ei nõustu arvamusega, võib ta tegutseda omapoolsest tõlgendusest lähtuvalt, kuid peab selle asjaolu oma maksudeklaratsioonis või konsolideeritud maksudeklaratsioonis ära märkima.

2. Kui kaks või enam eri liikmesriikides asuvat grupi liiget on otseselt seotud konkreetse tehingu või rea tehingutega või kui taotlus käsitleb grupi kavandatavat koosseisu, jõuavad kõnealuste liikmesriikide pädevad asutused ühisele kokkuleppele.

Artikkel 120
Pädevate asutuste vaheline teabevahetus

1. Käesoleva direktiivi alusel esitatav teave edastatakse võimalikult suures ulatuses elektrooniliselt, kasutades ühist teabevõrku / ühist süsteemiliidest (CCN/CSI).
2. Kui pädev asutus saab direktiivi 2011/16/EL kohase grupiühtset käsitleva koostöö- või teabevahetustaoitluse, vastab ta hiljemalt kolme kuu jooksul alates taotluse kättesaamise kuupäevast.

Artikkel 121
Salajasuse klausel

1. Igasugust käesoleva direktiivi alusel liikmesriigile esitatud teavet hoitakse selles liikmesriigis salajas samamoodi kui tema siseriiklike õigusnormide alusel saadud teavet. Seda teavet:
 - a) võib teha kättesaadavaks üksnes otseselt maksu määramise või selle järelevalvega seotud isikutele;
 - b) võib muul juhul teha kättesaadavaks üksnes seoses sanktsioone hõlmavate kohtutoimingute või haldustoimingutega, mis puudutavad maksu määramist või selle järelevalvet või on sellega seotud, ning üksnes isikutele, kes on nende toimingutega otseselt seotud; kõnealust teavet võib siiski avalikustada avalikel kohtuistungitel või kohtuotsustes, kui teabe esitanud liikmesriigi pädev asutus ei ole selle vastu;
 - c) ei või mingil juhul kasutada muuks kui maksustamiseks või seoses sanktsioone hõlmavate kohtutoimingute või haldustoimingutega, mis hõlmavad maksu määramist või selle järelevalvet või on sellega seotud.

Lisaks sellele võivad liikmesriigid näha ette esimeses lõigus osutatud teabe kasutamise nõukogu direktiivi 2008/55/EÜ²¹ artiklis 2 käsitletud muude lõivude, tollimaksude ja maksude määramiseks.

2. Olenemata lõikest 1 võib teavet esitava liikmesriigi pädev asutus lubada seda taotluse esitanud liikmesriigis kasutada muuks otstarbeks juhul, kui teavet esitava liikmesriigi õigusnormide kohaselt võiks teavet esitavas riigis kõnealust teavet sarnasel juhul sarnaseks otstarbeks kasutada.

Artikkel 122
Auditid

1. Peamine maksuhaldur võib algatada ja koordineerida grupi liikmete auditeid. Auditid võib algatada ka pädeva asutuse taotlusel.

Peamine maksuhaldur ja teised asjaomased pädevad asutused määravad ühiselt auditi ulatuse ja sisu ning grupi liikmed, keda auditeeritakse.

²¹ ELT L 150, 10.6.2008, lk 28.

2. Audit tehakse kooskõlas selle liikmesriigi siseriiklike õigusaktidega, kus audit tehakse, ning neid kohandatakse niivõrd, kui see on vajalik käesoleva direktiivi nõuetekohase rakendamise tagamiseks.
3. Peamine maksuhaldur koondab kõigi auditite tulemused.

Artikkel 123

Liikmesriikidevahelised erimeelsused

1. Kui selle liikmesriigi pädev asutus, kus grupi liige on resident või kus ta on asutatud, ei nõustu peamise maksumaksja poolt artikli 107 või artikli 114 lõigete 3 ja 5 või lõike 6 teise lõigu kohaselt tehtud otsusega, võib ta kõnealuse otsuse kolme kuu jooksul peamise maksuhalduri liikmesriigi kohtutes vaidlustada.
2. Pädeval asutusel on vähemalt samad menetlusõigused kui on maksumaksjal selle liikmesriigi seaduste kohaselt menetluses peamise maksuhalduri otsuse vastu.

Artikkel 124

Edasikaebamine

1. Peamine maksumaksja võib esitada edasikaebuse järgmiste haldusaktide kohta:
 - a) otsus süsteemiga liitumise teatise tagasilükkamise kohta,
 - b) teatis, millega nõutakse dokumentide või teabe avaldamist,
 - c) muudetud hinnang,
 - d) hinnang konsolideeritud maksudeklaratsiooni esitamata jätmise kohta.

Edasikaebus tuleb esitada 60 päeva jooksul alates kaebuse sisuks oleva haldusakti kättesaamisest.

2. Edasikaebus ei tühistata maksumaksja maksukohustist.
3. Olenemata artikli 114 lõikest 3 võib edasikaebuse tulemuse jõustamiseks välja anda muudetud hinnangu.

Artikkel 125

Halduslik edasikaebamine

1. Edasikaebusi muudetud hinnangute ja artikli 112 kohaselt tehtud hinnangute kohta arutab haldusorgan, kes on pädev kaebusi kuulama esimeses astmes vastavalt peamise maksuhalduri liikmesriigi seadustele. Kui kõnealuses liikmesriigis ei ole sellist pädevat haldusorganit, võib peamine maksumaksja esitada kohe kohtuliku edasikaebuse.
2. Oma seisukohti haldusorganile esitades teeb peamine maksuhaldur tihedat koostööd teiste pädevate asutustega.

3. Haldusorgan võib vajaduse korral nõuda, et peamine maksumaksja ja peamine maksuhaldur esitaksid tõendid grupi liikmete ja teiste seotud ettevõtete maksuasjade ning teiste asjaomaste liikmesriikide õiguse ja tavade kohta. Teiste asjaomaste liikmesriikide pädevad asutused osutavad peamisele maksuhaldurile igakülgset vajalikku abi.
4. Kui haldusorgan muudab peamise maksuhalduri otsust, asendab muudetud otsus eespool nimetatut ja seda käsitatakse peamise maksuhalduri otsusena.
5. Haldusorgan teeb otsuse edasikaebuse kohta kuue kuu jooksul. Kui peamine maksumaksja ei saa kõnealuse ajavahemiku jooksul mingit otsust, loetakse peamise maksuhalduri otsus kinnitatuks.
6. Kui otsus kinnitatakse või muudetakse, on peamisel maksumaksjal õigus see 60 päeva jooksul alates haldusorgani otsuse kättesaamisest otse peamise maksuhalduri liikmesriigi kohtutele edasi kaevata.
7. Kui otsus tühistatakse, saadab haldusorgan küsimuse tagasi peamisele maksuhaldurile, kes teeb uue otsuse 60 päeva jooksul alates kuupäevast, mil haldusorgan talle oma otsusest teatas. Peamine maksumaksja võib iga sellise uue otsuse kohta esitada edasikaebuse kas lõike 1 kohaselt või otse peamise maksuhalduri liikmesriigi kohtute poole pöördudes 60 päeva jooksul alates otsuse kättesaamisest. Kui peamine maksuhaldur ei võta 60 päeva jooksul vastu uut otsust, võib peamine maksumaksja esitada edasikaebuse peamise maksuhalduri esialgse otsuse kohta peamise maksuhalduri liikmesriigi kohtutele.

Artikkel 126
Kohtulik edasikaebamine

1. Peamise maksuhalduri otsuse kohtuliku edasikaebamist reguleeritakse lõike 3 kohaselt kõnealuse peamise maksuhalduri liikmesriigi seadustega.
2. Oma seisukohti kohtutele esitades teeb peamine maksuhaldur tihedat koostööd teiste pädevate asutustega.
3. Siseriiklik kohus võib vajaduse korral nõuda, et peamine maksumaksja ja peamine maksuhaldur esitaksid tõendid grupi liikmete ja teiste seotud ettevõtete maksuasjade ning teiste asjaomaste liikmesriikide õiguse ja tavade kohta. Teiste asjaomaste liikmesriikide pädevad asutused osutavad peamisele maksuhaldurile igakülgset vajalikku abi.

XVIII PEATÜKK

LÖPPSÄTTED

Artikkel 127

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse määramata ajaks õigus võtta vastu artiklites 2, 14, 34 ja 42 osutatud delegeeritud õigusakte.
2. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle teatavaks nõukogule.
3. Komisjonile antud õiguse suhtes võtta vastu delegeeritud õigusakte kohaldatakse artiklites 128, 129 ja 130 sätestatud tingimusi.

Artikkel 128

Delegeerimise tagasivõtmine

1. Nõukogu võib artiklites 2, 14, 34 ja 42 osutatud delegeerimise igal ajal tagasi võtta.
2. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub kohe või otsuses osutatud hilisemal kuupäeval. Otsus ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust. Kõnealune otsus avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 129

Delegeeritud õigusaktide suhtes vastuväidete esitamine

1. Nõukogu võib delegeeritud õigusakti suhtes vastuväiteid esitada kolme kuu jooksul alates õigusakti teatavastegemisest.
2. Kui nõukogu ei ole pärast selle tähtaja möödumist delegeeritud õigusakti suhtes vastuväiteid esitanud, avaldatakse see *Euroopa Liidu Teatajas* ning see jõustub õigusaktis sätestatud kuupäeval.

Delegeeritud õigusakti võib avaldada *Euroopa Liidu Teatajas* ja see võib jõustuda enne nimetatud tähtaja lõppu, kui nõukogu on komisjonile teatanud, et ta ei kavatse vastuväiteid esitada.

3. Kui nõukogu esitab delegeeritud õigusakti suhtes vastuväiteid, siis õigusakt ei jõustu. Nõukogu põhjendab delegeeritud õigusakti suhtes esitatud vastuväiteid.

Artikkel 130
Euroopa Parlamendile teatamine

Komisjon teavitab Euroopa Parlamenti delegeeritud õigusakti vastuvõtmisest, delegeeritud õigusakti suhtes esitatud vastuväidetest või volituste delegeerimise tagasivõtmisest.

Artikkel 131
Komitee

1. Komisjoni abistab komitee. Kõnealune komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses²².
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

Artikkel 132
Konsultatsioonid artikli 87 üle

Artikli 131 kohaselt asutatud komitee võib arutada ka artikli 87 kohaldamist teataval üksikjuhul.

Artikkel 133
Läbivaatamine

Komisjon vaatab viis aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumist läbi selle kohaldamise ja esitab nõukogule aruande käesoleva direktiivi toimimise kohta. Aruanne hõlmab eelkõige mõjuhindangut käesoleva direktiivi peatükiga XVI ettenähtud mehhanismi kohta, mis käsitleb maksustamisbaaside jaotamist liikmesriikide vahel.

Artikkel 134
Ülevõtmine

1. Liikmesriigid võtavad vastu ja avaldavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigusnormid hiljemalt [kuupäev]. Nad edastavad kõnealuste normide teksti ning kõnealuste normide ja käesoleva direktiivi vahelise vastavustabeli viivitamata komisjonile.

Liikmesriigid kohaldavad neid õigusnorme alates [...].

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse normidesse või nende normide ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud siseriiklike õigusnormide teksti.

²² ELT L 55, 28.2.2011, lk 13.

Artikkel 135
Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub [...] päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 136
Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel,

Nõukogu nimel
eesistuja

LISAD

ILISA

- a) Euroopa äriühing või Societas Europaea (SE), mis on sätestatud nõukogu 8. oktoobri 2001. aasta määrusega (EÜ) nr 2157/2001 Euroopa äriühingu (SE) põhikirja kohta²³ ja nõukogu 8. oktoobri 2001. aasta direktiiviga 2001/86/EÜ, millega täiendatakse Euroopa äriühingu põhikirja töötajate kaasamise osas²⁴;
- b) Euroopa ühistu (SCE), mis on sätestatud nõukogu 22. juuli 2003. aasta määrusega (EÜ) 1435/2003 Euroopa ühistu (SCE) põhikirja kohta²⁵ ja nõukogu 22. juuli 2003. aasta direktiiviga 2003/72/EÜ, millega täiendatakse Euroopa ühistu põhikirja töötajate kaasamise osas²⁶;
- c) Belgia seaduste alusel tegutsevad äriühingud, mida nimetatakse „société anonyme” / „naamloze vennootschap”, „société en commandite par actions” / „commanditaire vennootschap op aandelen”, „société privée à responsabilité limitée” / „besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid”, „société coopérative à responsabilité limitée” / „coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid”, „société coopérative à responsabilité illimitée” / „coöperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid”, „société en nom collectif” / „vennootschap onder firma”, „société en commandite simple” / „gewone commanditaire vennootschap”, riigi osalusega ettevõtte, mis on võtnud ühe eespool nimetatud õigusliku vormi, ning muud Belgia seaduste alusel asutatud äriühingud, mille suhtes kohaldatakse Belgia ettevõtte tulumaksu;
- d) Bulgaaria seaduste alusel tegutsevad äriühingud, mida nimetatakse „събирателното дружество”, „командитното дружество”, „дружеството с ограничена отговорност”, „акционерното дружество”, „командитното дружество с акции”, „кооперации”, „кооперативни съюзи”, „държавни предприятия”, mis on asutatud Bulgaaria seaduste alusel ja mis tegelevad kaubandustegevusega;
- e) Tšehhi seaduste alusel tegutsevad äriühingud, mida nimetatakse „akciová společnost”, „společnost s ručením omezeným”, „veřejná obchodní společnost”, „komanditní společnost”, „družstvo”;
- f) Taani seaduste alusel tegutsevad äriühingud, mida nimetatakse „aktieselskab” ja „anpartsselskab”. Muud äriühingud, mida maksustatakse ettevõtte tulumaksuseaduse alusel, kui nende tulumaksuga maksustatav tulu arvutatakse ja see maksustatakse „aktieselskaber'i” suhtes kohaldatavate üldiste maksuseaduste alusel;
- g) Saksamaa seaduste alusel tegutsevad äriühingud, mida nimetatakse „Aktiengesellschaft”, „Kommanditgesellschaft auf Aktien”, „Gesellschaft mit beschränkter Haftung”, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”, „Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaft”, „Betriebe gewerblicher Art von juristischen Personen

²³ EÜT L 294, 10.11.2001, lk 1.

²⁴ EÜT L 294, 10.11.2001, lk 22.

²⁵ ELT L 207, 18.8.2003, lk 1.

²⁶ ELT L 207, 18.8.2003, lk 25.

des öffentlichen Rechts” ning muud Saksamaa seaduste alusel asutatud äriühingud, mille suhtes kohaldatakse Saksamaa ettevõtte tulumaksu;

- h) Eesti seaduste alusel tegutsevad äriühingud, mida nimetatakse „täisühing”, „usaldusühing”, „osaühing”, „aktsiaselts”, „tulundusühistu”;
- i) Kreeka seaduste alusel tegutsevad äriühingud, mida nimetatakse „ανώνυμη εταιρεία”, „εταιρεία περιορισμένης ευθύνης (Ε.Π.Ε.)”;
- j) Hispaania seaduste alusel tegutsevad äriühingud, mida nimetatakse „sociedad anónima”, „sociedad comanditaria por acciones”, „sociedad de responsabilidad limitada”, ja eraõiguse alusel tegutsevad avalik-õiguslikud äriühingud;
- k) Prantsusmaa seaduste alusel tegutsevad äriühingud, mida nimetatakse „société anonyme”, „société en commandite par actions”, „société à responsabilité limitée”, „sociétés par actions simplifiées”, „sociétés d'assurances mutuelles”, „caisses d'épargne et de prévoyance”, „sociétés civiles”, mille suhtes kohaldatakse automaatselt ettevõtte tulumaksu seadusi, „coopératives”, „unions de coopératives”, riiklikud tööstus- ja äriettevõtted ja -ühingud ning muud Prantsusmaa seaduste alusel asutatud äriühingud, mille suhtes kohaldatakse Prantsusmaa ettevõtte tulumaksu;
- l) Iiri seaduste alusel asutatud või tegutsevad äriühingud, „Industrial and Provident Societies Act'i” alusel registreeritud ühingud, „Building Societies Acts'i” alusel asutatud „building societies” ja „trustee savings banks” 1989. aasta „Trustee Savings Banks Act'i” tähenduses;
- m) Itaalia seaduste alusel tegutsevad äriühingud, mida nimetatakse „società per azioni”, „società in accomandita per azioni”, „società a responsabilità limitata”, „società cooperative”, „società di mutua assicurazione” ning eraõiguslikud ja avalik-õiguslikud ühingud, kelle tegevus on tervenisti või peamiselt kaubanduslik;
- n) Küprose seaduste alusel tegutsevad äriühingud, mida nimetatakse „εταιρείες”, nagu need on määratletud tulumaksuseadustes,
- o) Läti seaduste alusel tegutsevad äriühingud, mida nimetatakse „akciju sabiedrība”, „sabiedrība ar ierobežotu atbildību”;
- p) Leedu seauste alusel asutatud äriühingud;
- q) Luksemburgi seaduste alusel tegutsevad äriühingud, mida nimetatakse „société anonyme”, „société en commandite par actions”, „société à responsabilité limitée”, „société coopérative”, „société coopérative organisée comme une société anonyme”, „association d'assurances mutuelles”, „association d'épargne-pension”, „entreprise de nature commerciale, industrielle ou minière de l'Etat, des communes, des syndicats de communes, des établissements publics et des autres personnes morales de droit public” ja muud Luksemburgi seaduste alusel asutatud äriühingud, mille suhtes kohaldatakse Luksemburgi ettevõtte tulumaksu,
- r) Ungari seaduste alusel tegutsevad äriühingud, mida nimetatakse „közkereseti társaság”, „betéti társaság”, „közös vállalat”, „korlátolt felelősségű társaság”, „részvénytársaság”, „egyesülés”, „közhasznú társaság”, „szövetkezet”;

- s) Malta seaduste alusel tegutsevad äriühingud, mida nimetatakse „Kumpaniji ta' Responsabilita Limitata”, „Soçjetajiet en commandite li l-kapital tagħhom maqsum f'azzjonijiet”;
- t) Madalmaade seaduste alusel tegutsevad äriühingud, mida nimetatakse „naamloze vennootschap”, „besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid”, „open commanditaire vennootschap”, „coöperatie”, „onderlinge waarborgmaatschappij”, „fonds voor gemene rekening”, „vereniging op coöperatieve grondslag” ja „vereniging welke op onderlinge grondslag als verzekeraar of kredietinstelling optreedt”, ning muud Madalmaade seaduste alusel asutatud äriühingud, mille suhtes kohaldatakse Madalmaade ettevõtte tulumaksu;
- u) Austria seaduste alusel tegutsevad äriühingud, mida nimetatakse „Aktiengesellschaft”, „Gesellschaft mit beschränkter Haftung”, „Versicherungsvereine auf Gegenseitigkeit”, „Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaften”, „Betriebe gewerblicher Art von Körperschaften des öffentlichen Rechts”, „Sparkassen”, ja muud Austria seaduste alusel asutatud äriühingud, mille suhtes kohaldatakse Austria ettevõtte tulumaksu;
- v) Poola seaduste alusel tegutsevad äriühingud, mida nimetatakse „spółka akcyjna”, „spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”, „spółdzielnia”, „przedsiębiorstwo państwowe”;
- w) Portugali seaduste kohaselt asutatud äriühingud või äriõiguslikus vormis tegutsevad tsiviilõiguslikud ühingud, kooperatiivid ja riigi osalusega äriühingud;
- x) Rumeenia seaduste alusel tegutsevad äriühingud, mida nimetatakse „societăți pe acțiuni”, „societăți în comandită pe acțiuni”, „societăți cu răspundere limitată”;
- y) Sloveenia seaduste alusel tegutsevad äriühingud, mida nimetatakse „delniška družba”, „komanditna delniška družba”, „komanditna družba”, „družba z omejeno odgovornostjo”, „družba z neomejeno odgovornostjo”;
- z) Slovakkia seaduste alusel tegutsevad äriühingud, mida nimetatakse „akciová spoločnosť”, „spoločnosť s ručením obmedzeným”, „komanditná spoločnosť”, „verejná obchodná spoločnosť”, „družstvo”;
- aa) Soome seaduste alusel tegutsevad äriühingud, mida nimetatakse „osakeyhtiö”/„aktiebolag”, „osuuskunta”/„andelslag”, „säästöpankki”/„sparbank” ja „vakuutusyhtiö”/„försäkringsbolag”;
- bb) Rootsi seaduste alusel tegutsevad äriühingud, mida nimetatakse „aktiebolag”, „försäkringsaktiebolag”, „ekonomiska föreningar”, „sparbanker”, „ömsesidiga försäkringsbolag”;
- cc) Ühendkuningriigi seaduste alusel asutatud äriühingud.

II LISA

Belgien / Belgique

impôt des sociétés/vennootschapsbelasting

България

корпоративен данък

Česká republika

Daň z příjmů právnických osob

Danmark

selskabsskat

Deutschland

Körperschaftsteuer

Eesti

tulumaks

Éire/Ireland

Corporation Tax

Ελλάδα

Φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων κερδοσκοπικού χαρακτήρα

España

Impuesto sobre sociedades

France

Impôt sur les sociétés

Italia

Imposta sul reddito delle società

Cyprus/Kibris

Φόρος Εισοδήματος

Latvija

uzņēmumu ienākuma nodoklis

Lietuva

pelno mokestis

Luxembourg

impôt sur le revenu des collectivités

Magyarország

Társasági adó

Malta

Taxxa fuq l-income

Nederland

vennootschapsbelasting

Österreich

Körperschaftsteuer

Polska

Podatek dochodowy od osób prawnych

Portugal

imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas

România

impozit pe profit

Slovenija

Davek od dobička pravnih oseb

Slovensko

Daň z príjmov právnických osôb

Suomi/Finland

yhteisöjen tulovero/inkomstskatten för samfund

Sverige

statlig inkomstskatt

United Kingdom

Corporation Tax

III LISA

Artikli 14 kohaste mahaarvamisele mittekuuluvate maksude loetelu

Belgien/Belgique

Droits d'enregistrement – Registratierechten

България

puuduvad

Česká republika

puuduvad

Danmark

Registreringsafgift af motorkøretøjer

Kommunal grundskyld

Kulbrinteskatt

Deutschland

Grunderwerbsteuer

Grundsteuer B

Gewerbsteuerumlage

Versicherungsteuer

Eesti

puuduvad

Éire/Ireland

Stamp Duties

Vehicle Registration Tax

Residential Property Tax

Ελλάδα

Φόρος Μεταβίβασης Ακινήτων

España

Impuesto sobre Bienes Inmuebles (IBI) / Recargo sobre el IBI

Impuesto sobre Transmisiones Patrimoniales y Actos Jurídicos Documentados

France

Foncier bati

Taxe professionnelle

Taxe sur les salaires

Taxe d'habitation

Italia

Imposta comunale sugli immobili (ICI) - Fabbricati

Imposta regionale sulle attività produttive (IRAP) – (employers' split)

Κύπρος/Kibris

Taxes on Holding Gains

Latvija

puuduvad

Lietuva

puuduvad

Luxembourg

Taxe d'abonnement sur les titres de société

Impôt commercial communal

Magyarország

Különadó

Helyi iparűzésiadó

Malta

Taxes on Holding Gains

Nederland

Overdrachtsbelasting

Overige productgebonden belastingen neg - (energy split)

Österreich

Kommunalsteuer

Polska

Podatek od nieruchomości

Portugal

puuduvad

România

puuduvad

Slovenija

Davek na izplačane plače

Slovensko

puuduvad

Suomi/Finland

puuduvad

Sverige

Fastighetsskatt

Allmän löneavgift

Särskild löneskatt

United Kingdom

National Non-Domestic Rates from Businesses

Capital Levies

ETTEPANEKUTELE LISATAV FINANTSSELGITUS

1. ETTEPANEKU/ALGATUSE RAAMISTIK

- 1.1. Ettepaneku/algatuse nimetus
- 1.2. Asjaomased poliitikavaldkonnad vastavalt tegevuspõhise juhtimise ja eelarvestamise (ABM/ABB) struktuurile
- 1.3. Ettepaneku/algatuse liik
- 1.4. Eesmärgid
- 1.5. Ettepaneku/algatuse põhjendus
- 1.6. Meetme kestus ja finantsmõju
- 1.7. Ettenähtud eelarve täitmise viisid

2. HALDUSMEETMED

- 2.1. Järelevalve ja aruandluse eeskirjad
- 2.2. Haldus- ja kontrollisüsteemid
- 2.3. Pettuse ja eeskirjade eiramise ärahoidmise meetmed

3. ETTEPANEKU/ALGATUSE HINNANGULINE FINANTSMÕJU

- 3.1. Mitmeaastase finantsraamistiku rubriigid ja kulude eelarveread, millele mõju avaldub
- 3.2. Hinnanguline mõju kuludele
 - 3.2.1. Üldine hinnanguline mõju kuludele
 - 3.2.2. Hinnanguline mõju tegevusassigneeringutele
 - 3.2.3. Hinnanguline mõju haldusassigneeringutele
 - 3.2.4. Kooskõla kehtiva mitmeaastase finantsraamistikuga
 - 3.2.5. Kolmandate isikute rahaline osalus
- 3.3. Hinnanguline mõju tuludele

ETTEPANEKUTELE LISATAV FINANTSSSELGITUS

1. ETTEPANEKU/ALGATUSE RAAMISTIK

1.1. Ettepaneku/algatuse nimetus

Õigusakti ettepanek ettevõtte tulumaksu ühtse konsolideeritud maksustamisbaase (CCCTB) kohta

1.2. Asjaomased poliitikavaldkonnad vastavalt tegevuspõhise juhtimise ja eelarvestamise (ABM/ABB²⁷) struktuurile

Maksustamispoliitika (ABB05)

1.3. Ettepaneku/algatuse liik

Ettepanek/algatus käsitleb **uut meedet**

Ettepanek/algatus käsitleb **uut meedet, mis tuleneb katseprojektist / ettevalmistavast tegevusest**²⁸

Ettepanek/algatus käsitleb **olemasoleva meetme pikendamist**

Ettepanek/algatus käsitleb **ümbersuunatud meedet**

1.4. Eesmärgid

1.4.1. Komisjoni mitmeaastased strateegilised eesmärgid, mida ettepaneku/algatuse kaudu täidetakse

CCCTB aitab kaasa ühtse turu taaskäivitamisele ja Euroopa 2020. aasta strateegia tööstuspoliitika suurprojektile ning Euroopa 2020. aasta strateegias sätestatud ELi laiaulatuslike tööstuspoliitika eesmärkide saavutamisele.

CCCTB on maksupoliitika meede maksueeskirjade lihtsustamiseks, nõuetele vastavusega seotud kulude vähendamiseks ja maksualaste takistuste kõrvaldamiseks piiriülelset tegutsevate äriühingute teelt.

1.4.2. Erieesmärgid ning asjaomased tegevusalad vastavalt tegevuspõhise juhtimise ja eelarvestamise süsteemile

Erieesmärk nr

2. eesmärk: vähendada halduskulusid ja kõrvaldada takistused ühtsel turul.

Asjaomased tegevusalad vastavalt tegevuspõhise juhtimise ja eelarvestamise süsteemile

Maksustamispoliitika (ABB05)

²⁷ ABM: tegevuspõhine juhtimine; ABB – tegevuspõhine eelarvestamine.

²⁸ Vastavalt finantsmääruse artikli 49 lõike 6 punktile a või b.

1.4.3. Oodatavad tulemused ja mõju

Täpsustage, milline peaks olema ettepaneku/algatuse oodatav mõju kasusaajatele/sihtrühmale.

Anda äriühingutele võimalus kohaldada liidus ühtset maksustamissüsteemi (ühtne ja konsolideeritud maksustamisbaas ettevõtte kasumi määramiseks)

Võtta kasutusele „kõik ühest kohast” („one-stop-shop”) lähenemisviis maksudeklaratsioonide ja hinnangute jaoks

Võimaldada kahjumi piiriülest tasaarvestamist

Vähendada siirdehindadega seotud nõuete täitmise kohustusi

Vähendada topelt- või ülemaksustamise juhtumeid

Vähendada äriühingute jaoks tarbetuid või ettekavandamata maksuplaneerimisvõimalusi, mis tulenevad ettevõtte tulumaksu 27 süsteemi paralleelsest rakendamisest ELis

1.4.4. Tulemus- ja mõjunäitajad

Täpsustage, milliste näitajate alusel hinnatakse ettepaneku/algatuse elluviimist.

CCCTB direktiivi täielik ja nõuetekohane rakendamine liikmesriikide poolt

CCCTB sätete nõuetekohane kohaldamine praktikas

1.5. Ettepaneku/algatuse põhjendus

1.5.1. Lühi- või pikaajalises perspektiivis täidetavad vajadused

CCCTB vastuvõtmine vastavalt komisjoni 2011. aasta tööplaanile (juhtalgatus) ning avaldatud tegevuskava ajagraafikule 31. märtsiks 2011

1.5.2. Euroopa Liidu meetme lisaväärtus

Ettevõtte tulumaksu ühtset konsolideeritud maksustamisbaasi ei saa 27 liikmesriigis kasutusele võtta liikmesriikide ühepoolsete (siseriiklike) ega kahepoolsete (piiriüleste) meetmete ja kokkulepetega.

1.5.3. Samalaadsetest kogemustest saadud õppetunnid

Põhjalike ja keerukate eeskirjade ja sätete juurutamine piiriülese kaubanduse ja investeringute hõlbustamiseks ning maksualaste takistuste kaotamiseks (nt ülemaksustamine või kahjumi tasaarvestamise puudumine) siseturul on raske ülesanne ühehäälsuse nõude tõttu otsemaksustamist käsitlevate õigusakti ettepanekute puhul. Minevikus tehtud ettepanekute puhul, milles peamiselt nähti ette liikmesriikide poolset kohustuslikku rakendamist ja kohaldamist, puudus valmisolek poliitiliseks diskussiooniks või ei pidanud nõukogu neid vastuvõetavateks.

Ettepanek CCCTB kohta rajaneb vabatahtlikul ja peaaegu üheksa aasta jooksul hästi ettevalmistatud lähenemisviisil (uurimused, ekspertide tööühma koosolekud, avalikud konsultatsioonid).

1.5.4. Kooskõla ja võimalik koostoime muude asjaomaste meetmetega

Tegemist on sekundaarõigusliku ettepanekuga, mis võib moodustada eraldiseisva dokumendi, kuid millel on tihedad seosed teiste maksupoliitika algatustega ettevõtte maksustamise valdkonnas, nt käitumisjuhendi töörühma tööga ja spetsiifilisemate meetmetega (nt ettevõtte tulumaksu käsitlevad direktiivid, mille ülesanne on käsitleda konkreetseid küsimusi ja koordineerimisalgatusi).

1.6. Meetme kestus ja finantsmõju

Piiratud kestusega ettepanek/algatus

- Ettepanek/algatus hõlmab ajavahemikku [PP/KK]AAAA–[PP/KK]AAAA
- Finantsmõju avaldub ajavahemikul AAAA–AAAA

Piiramatu kestusega ettepanek/algatus

- rakendamise käivitumisperiood hõlmab ajavahemikku 2011–2015,
- millele järgneb täieulatuslik rakendamine.

1.7. Ettenähtud eelarve täitmise viisid²⁹

Otsene tsentraliseeritud eelarve täitmine komisjoni poolt

Kaudne tsentraliseeritud eelarve täitmine, mille puhul eelarve täitmise ülesanded on delegeeritud:

- rakendusametitele
- ühenduste asutatud asutustele³⁰
- riigi avalik-õiguslikele asutustele või avalikke teenuseid osutavatele asutustele
- isikutele, kellele on delegeeritud konkreetsete meetmete rakendamine Euroopa Liidu lepingu V jaotise kohaselt ja kes on kindlaks määratud asjaomases alusaktis finantsmääruse artikli 49 tähenduses

Eelarve täitmine koostöös liikmesriikidega

Detsentraliseeritud eelarve täitmine koostöös kolmandate riikidega

Eelarve täitmine ühiselt rahvusvaheliste organisatsioonidega (*täpsustage*)

Mitme eelarve täitmise viisi valimise korral esitage üksikasjad rubriigis „Märkused”.

Märkused

Pärast CCCTB direktiivi vastuvõtmist nõukogus vastutavad liikmesriigid selle eeskirjade ja sätete nõuetekohase rakendamise ja kohaldamise eest.

²⁹ Eelarve täitmise viise selgitatakse koos viidetega finantsmäärusele veebisaidil BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

³⁰ Vastavalt finantsmääruse artiklile 185.

Komisjoni talitused peavad teostama järelevalvet ettevõtete maksustamise arengusuundade ning CCCTB valdkonnas esinevate mis tahes võimalike probleemide üle ja neid hoolikalt jälgima.

2. HALDUSMEETMED

2.1. Järelevalve ja aruandluse eeskirjad

Täpsustage teostamise tingimused ja sagedus.

Maksualaste õigusaktide puhul on üldiselt tavaks nõuda liikmesriikidelt vastavustabeleid.

Liikmesriigid peavad edastama komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetavate põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

2.2. Haldus- ja kontrollisüsteemid

2.2.1. Tuvastatud ohud

CCCTB direktiivi kohta on ette valmistatud rakendamise riskiplaan ja see on lisatud CIS-Net'i konsultatsioonile.

2.2.2. Ettenähtud kontrollimeetod(id)

Üldine lähenemisviis maksuvaldkonna õigusaktide ettepanekute suhtes.

2.3. Pettuse ja eeskirjade eiramise ärahoidmise meetmed

Täpsustage rakendatavad või kavandatud ennetus- ja kaitsemeetmed.

Käesoleva ettepaneku puhul ei kohaldata ELi tasandil.

3. ETTEPANEKU/ALGATUSE HINNANGULINE FINANTSMÕJU

3.1. Mitmeaastase finantsraamistiku rubriigid ja kulude eelarveread, millele mõju avaldub

PUUDUB

3.2. Hinnanguline mõju kuludele

3.2.1. Üldine hinnanguline mõju kuludele

PUUDUB

3.2.2. Hinnanguline mõju tegevusassigneeringutele

- Ettepanek/algatus ei hõlma tegevusassigneeringute kasutamist
- Ettepanek/algatus hõlmab tegevusassigneeringute kasutamist, mis toimub järgmiselt:

3.2.3. Hinnanguline mõju haldusassigneeringutele

3.2.3.1. Ülevaade

- Ettepanek/algatus ei hõlma haldusassigneeringute kasutamist
- Ettepanek/algatus hõlmab haldusassigneeringute kasutamist, mis toimub järgmiselt:

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

	Aasta 2016	Aasta 2017	Aasta 2018	Aasta 2019	2020–2022			KOKKU
--	---------------	---------------	---------------	---------------	-----------	--	--	-------

Mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIK 5								
Personalikulud								
Muud halduskulud	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	1,75
Mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIK 5 kokku	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	1,75

Mitmeaastase finantsraamistiku								
--------------------------------	--	--	--	--	--	--	--	--

RUBRIIGIST 5 väljajäävad kulud³¹								
Personalikulud								
Muud halduskulud								
Mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIGIST 5 väljajäävad kulud kokku								

KOKKU	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	1,75
--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	-------------

3.2.3.2. Hinnanguline personalivajadus

- Ettepanek/algatus ei hõlma personali kasutamist
- Ettepanek/algatus hõlmab personali kasutamist, mis toimub järgmiselt:

hinnanguline väärtus täisarvuna (või maksimaalselt ühe kohaga pärast koma)

	Aasta N	Aasta N+1	Aasta N+2	Aasta N+3	Lisage vajalik arv aastaid, et kajastada kogu finantsmõju kestust (vt punkt 1.6)
• Ametikohtade loeteluga ette nähtud ametikohad (ametnikud ja ajutised töötajad)					
XX 01 01 01 (komisjoni peakorteris ja esindustes)					
XX 01 01 02 (delegatsioonides)					
XX 01 05 01 (kaudne teadustegevus)					
10 01 05 01 (otsene teadustegevus)					
• Koosseisuväline personal (täistööajale taandatud töötajad)³²					
XX 01 02 01 (üldvahenditest rahastatavad lepingulised töötajad, renditööjõud, riikide lähetatud eksperdid)					
XX 01 02 02 (lepingulised töötajad, kohalikud töötajad, riikide lähetatud eksperdid, renditööjõud ja noored eksperdid delegatsioonides)					
XX 01 04 yy³³	- peakorteris³⁴				

³¹ Tehniline ja/või haldusabi ning ELi programmide ja/või meetmete rakendamiseks antava toetusega seotud kulud (endised B..A read), otsene teadustegevus, kaudne teadustegevus.

³² Lepingulised töötajad, renditööjõud, noored eksperdid delegatsioonides, kohalikud töötajad, riikide lähetatud eksperdid.

³³ Tegevusassigneeringutest rahastatavate koosseisuväliste töötajate ülempiiri arvestades (endised B..A read).

	- delegatsioonides							
XX 01 05 02 (lepingulised töötajad, riikide lähetatud eksperdid ja renditööjõud kaudse teadustegevuse valdkonnas)								
10 01 05 02 (lepingulised töötajad, renditööjõud, riikide lähetatud eksperdid otsese teadustegevuse valdkonnas)								
Muud eelarveread (täpsustage)								
KOKKU								

XX osutab asjaomasele poliitikavaldkonnale või eelarvejaotisele.

Personalivajadused kaetakse juba meedet haldavate peadirektoraadi töötajatega ja/või töötajate ümberpaigutamise teel peadirektoraadi siseselt. Vajaduse korral võidakse personali täiendada meedet haldavale peadirektoraadile iga-aastase vahendite eraldamise menetluse käigus, arvestades olemasolevate eelarvepiirangutega.

Ülesannete kirjeldus:

Ametnikud ja ajutised töötajad	Praegu üksuses TAXUD D1 töötav personal vastutab vastavalt missiooni kirjelduses kirjeldatud ülesannetele ettepaneku eest kuni selle vastuvõtmiseni nõukogus.
Koosseisuväline personal	Nagu ametnikel ja ajutistel töötajatel

3.2.4. Kooskõla kehtiva mitmeaastase finantsraamistikuga

- Ettepanek/algatus on kooskõlas kehtiva mitmeaastase finantsraamistikuga
- Ettepanekuga/algatusega kaasneb mitmeaastase finantsraamistiku asjakohase rubriigi ümberplaneerimine

Selgitage ümberplaneerimist, osutades asjaomastele eelarveridadele ja summadele.

- Ettepanekuga/algatusega seoses on vajalik paindlikkusinstrumendi kohaldamine või mitmeaastase finantsraamistiku läbivaatamine³⁵

Selgitage vajalikku toimingut, osutades asjaomastele rubriikidele, eelarveridadele ja summadele.

3.2.5. Kolmandate isikute rahaline osalus

- Ettepanek/algatus ei hõlma kolmandate isikute poolset kaasrahastamist
- Ettepanek/algatus hõlmab kaasrahastamist, mille hinnanguline summa on järgmine:

assigneeringud miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

	Aasta N	Aasta N+1	Aasta N+2	Aasta N+3	Lisage vajalik arv aastaid, et kajastada kogu finantsmõju kestust (vt punkt 1.6)	Kokku

³⁴ Peamiselt struktuurifondid, Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfond ja Euroopa Kalandusfond.
³⁵ Vt institutsioonidevahelise kokkuleppe punktid 19 ja 24.

<i>Täpsustage kaasrahastav asutus</i>								
Kaasrahastatavad assigneeringud KOKKU								

3.3. Hinnanguline mõju tuludele

- Ettepanekul/algatusel puudub finantsmõju tuludele.
- Ettepanekul/algatusel on järgmine finantsmõju:
 - omavahenditele
 - mitmesugustele tuludele